

Brüssel, 17.12.2012
COM(2012) 772 final

2012/0358 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV,
milles käsitletakse laevavarustust ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv
96/98/EÜ

(EMPs kohaldatav tekst)

{ SWD(2012) 437 final }

{ SWD(2012) 438 final }

SELETUSKIRI

1. ETTEPANEKU TAUST

1.1. Taustteave

Märkimisväärne osa uue laeva maksumusest langeb laevavarustuse arvele ning selle heal kvaliteedil ja töökindlusel on otsustav tähtsus laeva ja laevapere ohutuse tagamisel, samuti laevaõnnetuste ja merekeskkonna reostuse vältimisel.

Rahvusvahelistes meresõiduohutuse konventsioonides on erisätted laevade nõuetekohase varustamise kohta, samuti on neis sätestatud lipuriikide kohustus tagada laeva pardale paigutatava varustuse vastavus teatavatele ehituslikele ja tehnilistele ohutusnõuetele ning väljastada asjakohased tunnistused. Selleks töötavad Rahvusvaheline Mereorganisatsioon (IMO) ning rahvusvahelised ja Euroopa standardimisasutused välja laevavarustuse katsestandardeid. IMO töötab välja konventsioonide nõuded ja katsestandardid ning ajakohastab neid pidevalt mitmesuguste õigusaktidega nagu koodeksid, resolutsioonid ja ringkirjad.

Rahvusvaheliste konventsioonide ja katsestandarditega jäetakse laeva lipuriigi ametiasutustele teatav otsustamisvabadus. Ehkki üldiselt on nõudeid ja katsestandardeid sisaldavad IMO õigusaktid kohustuslikud, võib IMO tava tegutseda konsensuse alusel viia mõnikord selleni, et olulised laevavarustuse ohutusstandardid võetakse vastu mittesiduvate õigusaktidega; samal põhjusel on vahel mõne IMO õigusakti rakendamistähtaeg ülipikk või puudub hoopiski.

1995. aasta ettepanekus laevavarustuse direktiivi kohta tõi komisjon selgelt välja siseturul tekkinud probleemid, mille oli põhjustanud kirjeldatud olukord ja ELi tasandil laevavarustuse sektoris¹ ühtlustamise puudumine. Liikmesriigid ei soovinud, vähemalt mitte ilma täiendava riikliku kontrollita, tunnustada üksteise vastavussertifikaate isegi siis, kui esitatavad nõuded olid võrreldavad; seepärast viidi ühe ja sama laevavarustuse suhtes läbi mitu heakskiitmismenetlust. Komisjon märkis, et ühtlustamine aitaks kõrvaldada olulisi haldustõkkeid ja avaks liikmesriikides sertifitseeritud laevavarustusele siseturu, saavutades sellega märkimisväärse mastaabisäästu.

Seepärast sätestati nõukogu 20. detsembri 1996. aasta direktiivis 96/98/EÜ (laevavarustuse kohta)² ühised eeskirjad, et selgelt kindlaks määratud nõuetepaketi ja ühtse sertifitseerimismenetluse abil kõrvaldada erinevused rahvusvaheliste standardite rakendamises. Praegu on kõnealused ühised eeskirjad jätkuvalt vajalikud, et saavutada siseturu sujuv toimimine laevavarustuse sektoris, tagades samal ajal ohutuse ja keskkonnakaitse kõrge taseme.

1.2. Direktiivi 96/98/EÜ rakendamisel saadud kogemused

Laevavarustuse direktiivi rakendamisel saadud kogemused on aidanud välja selgitada neli valdkonda, kus praegune direktiiv ei taga püstitatud eesmärkide täielikku täitmist. Need on järgmised.

¹ Vrd KOM (1995)269 (lõplik).

² EÜT L 46, 17.2.1997, lk 25.

1.2.1. Kohaldamist vajavate nõuete väljaselgitamine. Direktiivi A lisa korrapärase muutmine

Kõnealuse direktiivi A lisas on loetletud konkreetsed tehnilised nõuded ja katsestandardid, mida kohaldatakse laevavarustuse direktiivi reguleerimisalasse kuuluva varustuse suhtes. Võttes arvesse vajadust pidada sammu IMO ja vajaduse korral ka rahvusvaheliste ja Euroopa standardimisasutuste õigusloomega, tuleb A lisa korrapäraselt ajakohastada.

IMO õigusaktide ja rahvusvaheliste standardite vastuvõtmise ja jõustamise vahele jäetakse tavaliselt mõistlik ajavahemik, enamasti 12–24 kuud. Selline süsteem peaks võimaldama viia uued nõuded selle ajavahemiku jooksul sisse siseriiklikesse õigusaktidesse, aga praegu see ei toimi. Seni ajani ei ole veel kunagi olnud võimalik IMO kehtestatud tähtaegadest täielikult kinni pidada ning viivitamine IMO nõuete ülevõtmisel liikmesriikide riiklikesse õigusaktidesse on saavutanud mitmete aastate tiptaseme.

See häirib oluliselt tööstust, kus Euroopa ja rahvusvahelisele turule tootmisel tuleb lähtuda erinevatest standarditest ja ollakse raskustes kohaldatavate nõuete kindlakstegemisega. Suureneb oht, et Euroopa laevu võidakse välissadamates kinni pidada.

1.2.2. Teavitatud asutuste töö kvaliteet

Liikmesriikide ametiasutuste kontroll teavitatud asutuste töö üle on selgelt ebaühtlane, isegi ebapiisav. Laevavarustuse direktiivi nõuetes ei ole praegu sätestatud üksikasjalikke kvaliteedikriteeriume teavitatud asutuste endi ega tõhusate kontrollimisviiside kohta, mida liikmesriigid saaksid nende suhtes rakendada. Võttes arvesse, et nõuetekohaselt toimivad vastavuskontrolli menetlused on esimene ja peamine kaitseliin, mis aitab vältida nõuetele mittevastavate seadmete turule sisenemist, on väljendatud muret, et niisugused puudused võivad tekitada tööstusharus ebaõiglase konkurentsi, mida mõned ebaausad tootjad võivad ära kasutada.

1.2.3. Turujärelevalve

Laevavarustus paigutatakse laevale peamiselt laeva ehitamise või remontimise ajal mis tahes paigas maailmas, enamasti väljaspool ELi. Seega moodustab tegelikult liikmesriikide territooriumile toodav laevavarustus ainult murdosa sellest varustusest, mis kuulub direktiivi reguleerimisalasse.

Laevavarustuse direktiiv võimaldab teha turujärelevalvet siiski ainult selle varustuse suhtes, mis ei ole veel paigutatud laeva pardale, ning direktiiv ei sisalda ka vastavat üksikasjalikku raamistikku, rääkimata sellest, et turujärelevalve on pigem vabatahtlik kui kohustuslik. Seepärast ei vasta laevavarustuse direktiivis esitatud süsteem turu tegelikkusele ja muudab tõhusa turujärelevalve tagamise liikmesriikidele väga raskeks.

Seetõttu ei ole tõenäoline, et turujärelevalve varustaks riigi ametiasutusi piisava teabega selleks, et takistada nõuetele mittevastavate toodete paigutamist ELi laevadele. Sellel on aga otsene negatiivne mõju ohutusele, kuna nõudeid järgivad tootjad peavad võitlema raskustega, mis on seotud ebaausa konkurentsi ja pettusega.

1.2.4. Kaitseklausel

Kogemused on aidanud välja selgitada praeguse laevavarustuse direktiivi kaitseklauslimehhanismi struktuursed puudused. Liikmesriigil ei ole mingit stiimulit viia

turujärelevalve ajal läbi kõikehõlmav menetlus kuni piiravate meetmete võtmiseni, kui pistelist kontrolli tehakse sõltumatult ja tagatakse selle piisav usaldusväärsus. Mitte miski praeguses tekstis ei kohusta liikmesriike tootjat nõuetekohaselt ära kuulama või andma tema käsutusse mis tahes edasikaebamismehhanisme, rääkimata sellest, et otsida esiteks võimalusi puuduste vabatahtlikuks kõrvaldamiseks. See võib kaasa tuua komisjoni enneaegse teavitamise, nagu juba eespool märgitud, andes sellega juhtumi põhjaliku uurimise komisjonile üle. Sellega pannakse komisjonile kohustus, mille täitmiseks tal ei ole piisavalt vahendeid ega tehnilisi võimalusi, isegi kui võtta arvesse Euroopa Meresõiduohutuse Ameti (EMSA) abi.

Praegune kaitseklauslimehhanism on koormav ja aeganõudev ning seetõttu kahjustab tootja mainet pikka aega ja oluliselt seni, kuni juhtum ükskord lahendatakse.

1.3. Uus õigusraamistik kaupade turustamiseks ELis (uus õigusraamistik)

Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 765/2008/EÜ, millega sätestatakse akrediteerimise ja turujärelevalve nõuded seoses toodete turustamisega ja tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 339/93,³ on kehtestatud akrediteerimise ja turujärelevalve ühine ELi raamistik. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. juuli 2008. aasta otsusega nr 768/2008/EÜ (toodete turustamise ühise raamistiku kohta ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu otsus 93/465/EMÜ)⁴ on kehtestatud toodete turustamise tingimusi ühtlustavate ELi õigusaktide (ELi ühtlustamise õigusaktid) koostamise üldpõhimõtete ja erisätete ühine raamistik. Kõnealuse otsuse artikli 2 kohaselt toetuvad ELi ühtlustamise õigusaktid otsuses sätestatud üldpõhimõtetele ning I, II ja III lisa asjakohastele erisätetele. ELi õigusaktid võivad kõnealustest üldpõhimõtetest ja erisätetest erineda üksnes juhul, kui see on asjaomase valdkonna erilise tõttu vajalik, eelkõige siis, kui terviklikud õigussüsteemid on juba olemas.

1.4. Ettepaneku eesmärgid

1.4.1. Üldeesmärgid

Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklite 90 ja 91 kohaselt peaks ühine transpordipoliitika kaasa aitama aluslepingute laiemate eesmärkide saavutamisele, seega ka kaupade vabale liikumisele, ning hõlmama meetmeid transpordi ohutuse tõhustamiseks. Ühise transpordipoliitika raames ning laevavarustuse eripära arvesse võttes on kavandatud algatusel kahekordne eesmärk:

- tõhustada laevavarustuse direktiivi rakendamise- ja jõustamismehhanisme ja tagada selle kaudu laevavarustuse siseturu nõuetekohane toimimine ja merereostuse vältimise ja meresõiduohutuse kõrgtase;
- lihtsustada õiguskeskkonda, ja samal ajal tagada, et IMO nõudeid kohaldatakse ja rakendatakse ühtlustatult kogu ELis, aidates sellega kaasa Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 173 kohaste liidu tööstuse konkurentsivõimelisuseks vajalike tingimuste olemasolule.

1.4.2. Erieesmärgid

Kõnealust kahekordset üldeesmärki võib väljendada järgmiste erieesmärkide kaudu:

³ ELT L 218, 13.8.2008, lk 30.

⁴ ELT L 218, 13.8.2008, lk 82.

- leida optimaalne viis, kuidas viia laevavarustuse direktiiv vastavusse uue õigusraamistikuga (vastavalt otsuse nr 768/2008/EÜ (uue õigusraamistiku otsus) artiklile 2), võttes samal ajal turujärelevalve valdkonnas arvesse laevavarustuse eripära, toodete vastavushindamist ja tarneahelas osalejate kohustusi;
- kiirendada, lihtsustada ja selgitada IMO standardites tehtud muudatuste ülevõtmist Euroopa ja liikmesriikide õigusraamistikku.

2. HUVITATUD ISIKUTEGA KONSULTEERIMISE JA MÕJU HINDAMISE TULEMUSED

Lisaks korrapärasele kontaktidele sidusrühmadega alates laevavarustuse direktiivi vastuvõtmisest 1997. aastal konsulteeriti sidusrühmadega ka 2008. aastal, kui algatati direktiivi läbivaatamine ning saadeti liikmesriikidele, tööstuse esindajatele ja laevavarustuse direktiivi töörühma teavitatud asutustele asjakohased küsimustikud. 27. novembril 2008 peeti Brüsselis sidusrühmade ametlik nõustamiskoosolek. 2012. aasta aprillis võttis komisjon jälle ühendust kõigi sidusrühmadega, et saada värskemaid seisukohti direktiivi võimalike paranduste kohta või uusi andmeid. Üldjoontes kinnitasid saadud vastused juba varem tõstatatud probleemide olemasolu.

Mõjuhindamisel keskenduti lähtestsenaariumi (*status quo*) kahele alternatiivile, nimelt maksimaalsele ühildumisele uue õigusraamistikuga ja tingimuslikule ühildumisele; viimatimainitud juhul oleks võimalik võtta mitmeid laevavarustuse direktiivi põhiseid erimeetmeid, et võtta arvesse sektori eriomaseid jooni. Analüüs näitas, et ehkki tervikuna sobisid mõlemad võimalused, oli tingimuslik ühildumine kõige tõhusam ja vähem koormavam lahendus ning samal ajal oli sellel kõige positiivsem üldine majanduslik, sotsiaalne ja keskkonnamõju.

Komisjoni mõjuhindamiskomiteega konsulteeriti kaks korda, 2009. aasta septembris ja 2012. aasta augustis. Esialgse versiooni kohta tehtud märkuste põhjal sõnastati mõjuhinnang põhjalikult ümber, sealhulgas täpsustati probleemi kirjeldust, restruktureeriti poliitikavalikuid ja lühendati kogu dokumenti. Mõjuhindamiskomitee sõnastas oma teises arvamuses mitu täiendavat soovitusi ja need on inkorporeeritud lõppdokumenti.

Täieliku hinnangu võib leida mõjuhindamisaruandest, mis kaasneb käesoleva ettepanekuga ja on avaldatud ka järgmisel veebisaidil: http://ec.europa.eu/governance/impact/index_en.htm.

3. ETTEPANEKU ÕIGUSLIK KÜLG

3.1. Õiguslik alus

Ettepaneku õiguslik alus on ELi toimimise lepingu artikli 100 lõige 2.

3.2. Subsidiarsuse ja proportsionaalsuse põhimõte

Subsidiarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtetest peetakse täiel määral kinni.

ELi ühtlustava tegevuse tulemuseks on selgelt kindlaks määratud nõuetepakett ja ühtsed sertifitseerimismenetlused, mis suudavad tagada meresõiduohutuse ja keskkonnakaitse kõrge taseme, soodustades seejuures siseturu tõrgeteta toimimist.

ELi eesmäärke laevavarustuse sektoris ei ole võimalik piisavalt saavutada pelgalt liikmesriikide tegevuse kaudu, neid on hõlpsam saavutada ELi tasandi meetmetega.

Kavandatav direktiiv ei hõlma siiski direktiivi reguleerimisalasse kuuluva laevavarustuse suhtes kohaldatavaid üksikasjalikke tehnilisi kirjeldusi, vaid piirdub sellega, et muudab kohustuslikuks vastavuse rahvusvahelistes õigusaktides sätestatud nõuetele ja katsestandarditele, andes samas mehhanismi nende nõuete ja standardite ühesuguseks rakendamiseks. Vastavuskontrolli menetlused küll ühtlustatakse, kuid rakendamine jääb täielikult liikmesriikide ülesandeks; nende ülesandeks jääb ka tagada, et laevavarustus, mida hakatakse paigaldama ELi laevadele, vastab käesoleva direktiivi nõuetele. Juhul kui liikmeriik võtab nõuetele mittevastava varustuse suhtes piiravad meetmed, peab komisjon sekkuma ainult siis, kui nende meetmete suhtes esitatakse mõistliku ajavahemiku jooksul vastuväiteid. Seepärast ei ole ELi meetmed ulatuslikumad, kui on tingimata vajalik punktis 2.3 nimetatud eesmärkide saavutamiseks.

3.3. Õigusakti valik

Kõige asjakohasem õigusakt käesoleva ettepaneku eesmärkide saavutamiseks on jätkuvalt direktiiv. Ettenähtud meetmed kujutavad endast direktiivi 96/98/EÜ sätete põhjalikku muutmist ning seepärast tuleks nimetatud direktiiv selguse mõttes kehtetuks tunnistada ja asendada uue direktiiviga.

4. MÕJU EELARVELE

Käesolev ettepanek ei mõjuta eelarvet. Komisjonile delegeeritud ülesanded, sealhulgas need, mille täitmiseks nähakse ette Euroopa Meresõiduohutuse Ameti abi, ei peaks hinnangute kohaselt suurendama üldist töökoormust ning neid täidetakse olemasolevate vahendite arvelt.

5. ETTEPANEKU SISU

Artiklis 1 määratakse kindlaks käesoleva ettepaneku eesmärgid vastavalt aluslepingutes sätestatud asjakohastele eesmärkidele, nagu on osutatud käesoleva seletuskirja punktis 1.4.

Artiklis 3 määratakse kindlaks direktiivi reguleerimisala. Laevavarustus paigutatakse laeva pardale vaatamata sellele, kus laeva ehitatakse, remonditakse või varustatakse. Ehkki laevavarustusega kaubeldakse loomulikult ka ELis, lähtutakse käesoleva direktiivi reguleerimisala kindlaksmääramisel laevavarustusest, mida a) kavandatakse paigutada liikmesriigi lipu all sõitvale laevale ja b) mille puhul on rahvusvaheliste konventsioonide kohaselt vajalik lipuriigi heakskiit. Samamoodi on välistatud konkureerivate direktiivide kohaldamine, kuna üksnes laevavarustuse direktiiviga saab tagada, et ELi laevadele paigaldatav laevavarustus vastab rahvusvaheliste konventsioonide ja õigusaktide nõuetele.

Artiklis 4 määratakse kindlaks rahvusvaheliste konventsioonide ja õigusaktide alusel laevavarustusele esitatavad nõuded. Nende kohaselt piirdub nõuetele vastavuse tõendamine kohaldatavate eri katsestandarditega. Võttes arvesse vajadust tagada jätkuv koosõla rahvusvahelise reguleeriva raamistikuga, tuleb kõnealuseid nõudeid ja standardeid kohaldada nende ajakohastatud versioonis; selline automaatne ajakohastamine on koosõlas üldise poliitikaga, mida EL järgib meresõiduohutuse valdkonnas. Automaatset ajakohastamist ei kohaldata katsestandardite suhtes, kuna kogemused on näidanud, et see võib põhjustada vastuolulisi tagajärgi.

Artiklis 5 kajastatakse üht olulist laevavarustuse sektori põhimõtet, nimelt seda, et lipuriik peab võtma vastutuse ja tagama, et tema lipu all sõitvatele laevadele paigutatakse üksnes selline varustus, mis on heaks kiidetud paigutamise ajal kohaldatavate rahvusvaheliste õigusaktide nõuete kohaselt. Varustus peab vastama tol ajal kehtinud nõuetele, välja arvatud juhul, kui laevadele juba paigutatud varustuse suhtes hakatakse kohaldama IMO poolt hilisemalt vastu võetud nõudeid.

Artiklis 6 sätestatakse alus laevavarustuse vabale liikumisele ELis, tuginedes põhimõttele, et liikmesriigid tunnustavad vastastikku käesolevas direktiivis sätestatud nõuetele vastavat laevavarustust. **Artikliga 7** reguleeritakse laeva üleviimist liikmesriigi registrisse, võttes aluseks põhimõtte, et laevavarustus peab vastama käesoleva direktiivi nõuetele, kuid lubatakse kasutada ka samaväärset varustust, et mitte tekitada laevaomanikele ebasoodsa suhte ja põhjendamatu koormust ega panna ELi lipu all sõitvaid laevu ebasoodsasse olukorda.

Artiklis 8 kajastatakse rahvusvaheliste õigusaktide prioriteetsust mereohutuse küsimustes ja see on kooskõlas laevanduse ülemaailmse iseloomuga. On siiski vajada tagada, et käesoleva direktiivi eesmärkide saavutamist ei takistaks IMO suutmatust töötada välja asjakohaseid standardeid ning seepärast tuleb komisjonile anda seniks, kuni kehtestatakse rahvusvahelised standardid, õigus kehtestada asjakohased tehnilised kirjeldused delegeeritud õigusaktidega.

Artiklites 9–11 käsitletakse roolimärgisega seotud küsimusi. Nagu ka kehtiva direktiivi puhul, on vaja konkreetset märgist, et eristada seadet, mis vastab rahvusvaheliste meresõiduohutuse konventsioonide nõuetele, mis võivad erineda neist nõuetest, mis on sätestatud muudes ELi ühtlustamisõigusaktides, mida kohaldatakse loomult sarnase, kuid laevadele paigutamiseks mittekasutatava varustuse suhtes. CE-vastavusmärgist käsitlevaid, eelkõige määruses 765/2008/EÜ sätestatud üldpõhimõtteid kohaldatakse siiski *mutatis mutandis*. **Artikliga 11** võimaldatakse kasutada roolimärgisele lisaks või selle asemel elektroonilist märgist, et lihtsustada sadamariigi ametiasutustel kontrollimist ja võidelda võltsimise vastu.

Artiklitega 12–14 inkorporeeritakse otsuse 768/2008 erisätted seoses ettevõtjate konkreetsete kohustustega. Tuleb arvesse võtta, et a) ainult murdosa käesoleva direktiivi reguleerimisalasse kuuluvast laevavarustusest müüakse ELis, tavaliselt laevatehastes ja laevaremonditöökodades, ja b) nagu eespool märgitud, antakse liikmesriikidele erivolitus, et nad tagaksid, et nende lipu all sõitvatele laevadele paigutatakse ainult nõuetele vastav varustus. Selle tulemusena a) paneb märgise kinnitamine importija eeldama tootja vastutust ja kohustuste tõhusat järgimist, mille hulka kuulub ka turujärelevalvet teostavatele riiklikele ametiasutustele juurdepääsu tagamine tootja ruumidesse; b) mujal kui ELis asuv tootja on kohustatud määrama endale volitatud esindaja; ja c) importijatel ja turustajatel piirduvad vastavad kohustused nendega, mis on asjaomase sektori jaoks olulised, nimelt koostöö turujärelevalvega, ja importijate puhul selge kindlakstegemine.

Artiklis 15 loetletakse tootjatele kättesaadavaks tehtud vastavushindamismenetlused, mida on lähemalt kirjeldatud **II lisas**. *Euroopa Parlamendi ja nõukogu* otsusega nr 768/2008/EÜ (*toodete turustamise ühise raamistiku kohta*) ettenähtud moodulitest on alles jätud ainult need, mis on kooskõlas rahvusvahelistes konventsioonides ja õigusaktides sätestatud nõudega saada lipuriigilt eraldi heakskiit. Samal eesmärgil on tekstis tehtud väikesed muudatused. Intellektuaalse omandi seadusliku kaitse hõlbustamiseks sisaldavad kõik moodulid tootja kohustust varustada teavitatud asutus tõendatud koopiaga patendist, loast või dokumendist, millega taotleja kinnitab oma õigust asjaomast laevavarustust toota, kasutada, müüa või

pakkuda müügiks või kasutada selle kaubamärki; Kõnealune dokument tuleb muuta pädevale kohtule nõudmise korral kättesaadavaks.

Mis puutub ELi vastavusdeklaratsiooni, siis viiakse käesolev direktiiv **artikliga 16** vastavusse otsusega nr 768/2008/EÜ. Nagu roolimärgise kinnitamisega, nii võtab tootja endale ka vastavusdeklaratsiooni koostamisega vastutuse ja kohustused käesoleva direktiivi raames. Täiendavate sätetega tagatakse, et deklaratsiooni koopiaid hoitakse asjaomases teavitatud asutuses ja et need on laeva pardal alati kättesaadavad; see lihtsustab turujärelevalveasutustel, lipuriigil ja sadamalinna ametiasutustel oluliselt kontrollimist – peaaegu olematu täiendava halduskoormuse hinnaga.

Artiklitega 17–26, nagu ka III–V lisaga inkorporeeritakse otsuse 768/2008 erisätted, milles käsitletakse teavitamist, teavitavaid ametiasutusi, teavitatud asutusi ja nende vastavaid menetlusi. Selline lisamine avab liikmesriikidele võimaluse kasutada akrediteerimist – see võiks aidata lahendada riikide veeteede ametite kroonilise vahendite nappuse probleemi. Selleks et tugevdada teavitatud asutuste kontrolli olukorras, kus kogu protsess, mis hõlmab laevavarustuse projekteerimist, katsetamist, sertifitseerimist, tootmist, tarnimist ja pardale paigutamist, võib täielikult toimuda väljaspool ELi, on liikmesriikide tavalistele järelevalvekohustustele lisatud kaks täiendavat kaitsemeetet: esiteks tuleb teavitatud asutusi kontrollida vähemalt iga kahe aasta tagant; teiseks võib komisjon⁵ kontrollimises osaleda vaatlejana. Teavitatud asutustega seoses jäeti kõrvale võimalus, et tootjal endal on ettevõttesisene teavitatud asutus, kuna see ei ole asjakohane eespool osutatud vastavushindamismenetluste piiratud valiku tõttu.

Artiklite 27–31 kaudu on käesolev direktiiv täielikult vastavuses ELi turujärelevalve üldise raamistikuga, sealhulgas kaitsemeetmete menetluse osas. Kontrollimine laeva pardal võib osutada vajalikuks ja seda reguleeritakse artikliga 27. **Artikkel 29** hõlmab kaht täiendavat aspekti, mis näivad olevat vajalikud laevavarustuse sektoris:

- kui komisjon on veendunud, et liikmesriigi poolt läbi viidud tehniline hindamine on olnud aus ja objektiivne, siis ei peaks tal olema kohustust seda hindamist korrata, kui ta vaatab läbi piiravad meetmed, mis asjaomane liikmesriik varustuse mittevastavuse kõrvaldamiseks on võtnud. Eesmärk on tagada, et komisjonile langev koormus vastaks tema käsutuses olevatele vahenditele ning ergutada liikmesriike tagama ausat menetlust ja võtma kõik meetmed, mis aitavad ohte täielikult ja objektiivselt hinnata;
- tuleks luua võimalus selgitada välja puudused IMO standardites. Selleks puhuks on sätestatud mehhanism, mis sarnaneb artiklis 8 kirjeldatule.

Artiklid 32–34 hõlmavad erandlikel asjaoludel kohaldatavat konkreetset korda, enamasti võetud kehtivast direktiivist. See hõlmab erandeid tehniliste uuenduste puhul või seoses katsetamise ja hindamisega. Veelgi olulisem on, et esitatakse lahendused juhuks, kui laeval ei ole väljaspool ELi sadamaid võimalik mõistliku aja jooksul roolimärgisega varustust hankida, või kui roolimärgisega varustust ei ole turul enam saada. Kõigil kõnealustel juhtudel võib liikmesriik lubada paigutada laeva pardale roolimärgiseta varustuse – tagades vastavalt vajalikele menetluslikele piirangutele, et sellised erandid ei takista käesoleva direktiivi eesmärkide saavutamist.

Artikkel 35 moodustab koos kolme järgmise aspektiga olulise osa uue direktiivi struktuurist:

⁵ Meeldetuletuseks olgu öeldud vastavalt 17. põhjendusele abistab Euroopa Meresõiduohutuse Amet komisjoni käesoleva direktiivi rakendamisel ja eelmise direktiiviga võetud ülesannete täimisel.

- esiteks hakatakse ühetaoliselt rakendama nõuet, et laevavarustus peab vastama rahvusvahelistes õigusaktides sätestatud projekteerimise, ehituse ja toimivusega seotud nõuetele, sh seadusandja kehtestatud asjakohastele katsestandarditele, andes komisjonile õiguse määrata kõnealuste õigusaktide põhjal kindlaks laevavarustuse iga eseme suhtes kehtivad nõuded ja standardid. Seda tehakse rakendusaktidega. Nagu on näidatud mõjuhinnangus, peaks rakendusmääruste kasutamine lahendama eespool kirjeldatud probleemid seoses viivituse ja õiguskindlusetusega, võttes muu hulgas arvesse seda, et liikmesriikide õigusesse ülevõtmine ei ole enam vajalik;
- teiseks antakse komisjonile õigus võtta vastu ka ühiseid kriteeriume ja kehtestada menetlusi kõnealuste nõuete ja standardite rakendamiseks; see on vajalik meede tagamaks, et liikmesriikide erinev tõlgendus (nt aja, reguleerimisala või tehnilise rakendamise mõttes) ei mõjuta meresõiduohutust või siseturu sujuvat toimimist. Sellega seoses võetakse arvesse ettevalmistustööd, mida on teinud käesoleva direktiiviga moodustatud teavitatud asutuste rühm. Kõige sobivamaks on sel juhul peetud rakendusaktide kasutamist;
- kolmandaks on komisjonile tehtud ülesandeks koguda ja avaldada mahukas teabepakett. Selles süstematiseeritakse ja üldistatakse olemasolevad kogemused ja, nagu arvati sidusrühmadega konsulteerimisel, peaks see lihtsustama kõigil osapooltel käesoleva direktiivi rakendamist.

Artikli 36 kohaselt komisjonile antavate volitustega tagatakse uue direktiivi jätkuv kooskõla rahvusvahelise reguleeriva raamistikuga, nii et komisjon saab vastu võtta delegeeritud akte, et ajakohastada asjakohaste rahvusvaheliste konventsioonide ja standardiorganisatsioonide loetelu ning viiteid käesolevas direktiivis sisalduvatele rahvusvahelistele ja Euroopa standarditele. Sätestatakse konkreetne kriteerium, mis võimaldab komisjonil kindlaks teha vastavad konventsioonid (nõue, et lipuriik kiidaks heaks laevavarustuse), nii et komisjonipoolne loetelu ajakohastamine ei tähenda direktiivi artiklis 3 sätestatud reguleerimisala kaudset laiendamist.

Artikliga 40 tunnistatakse direktiiv 96/98/EÜ kehtetuks ja kehtestatakse vajalik üleminekukord.

Artiklid 37 (volituste delegeerimine), 38 (komiteemenetlused), 39 (ülevõtmine), 41 (jõustumine) ja 42 (adressaadid) on õigusaktide standardsätted.

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV,

**milles käsitletakse laevavarustust ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv
96/98/EÜ**

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 100 lõiget 2,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut

pärast õigusakti eelnõu esitamist riikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust,¹

võttes arvesse Regioonide Komitee arvamust,²

tegutsedes tavapärase seadusandliku menetluse kohaselt

ning arvestades järgmist:

- (1) Laevanduse ülemaailmsest mõõtest tulenevalt peab Euroopa Liit kohaldama mereohutuse tagamise rahvusvahelist regulatiivset raamistikku ja seda toetama. Rahvusvaheliste meresõiduohutuse konventsioonidega kohustatakse lipuriike tagama, et laeva pardal olev varustus vastaks teatavatele projekteerimise, ehituse ja toimivusega seotud ohutusnõuetele, ja väljastama asjakohased tunnistused. Sel eesmärgil on Rahvusvaheline Mereorganisatsioon (IMO) ning rahvusvahelised ja Euroopa standardiorganisatsioonid töötanud teatavat liiki laevavarustuse jaoks välja üksikasjalikud toimivus- ja katsestandardid.
- (2) Rahvusvaheliste õigusaktidega jäetakse lipuriigi ametiasutustele märkimisväärne valikuvabadus. Ühtlustamise puudumise tõttu on pädevate riiklike ametiasutuste poolt kõnealustele konventsioonidele ja standarditele vastavaks tunnistatud toodete ohutustase erinev; selle tagajärjel on häiritud siseturu tõrgeteta toimimine, kuna liikmesriikidel läheb raskeks nõustuda teises liikmesriigis sertifitseeritud varustuse paigutamise ja nende lipu all sõitvatele laevadele ilma täiendava vastavustõendamiseta.

¹ ELT C , lk..

² ELT C , lk..

- (3) Sellised probleemid saab lahendada ühtlustamise abil. Seepärast sätestati nõukogu 20. detsembri 1996. aasta direktiivis 96/98/EÜ (laevavarustuse kohta)³ ühised eeskirjad, et selgelt kindlaksmääratud nõuetepaketi ja ühtse sertifitseerimismenetlusega kõrvaldada erinevused rahvusvaheliste standardite rakendamises.
- (4) On ka muid liidu õigusakte, millega kehtestatakse nõuded ja tingimused (sh selleks, et tagada kaupade vaba liikumine siseturul või keskkonnakaitse eesmärkidel) teatavatele toodetele, mis on loomult sarnased laevadel kasutatavale varustusele, kuid ei vasta rahvusvahelistele standarditele, mis võivad oluliselt erineda liidu õigusaktides sätestatuist ja on pidevas arengus. Seepärast ei või liikmesriigid kõnealuseid tooteid sertifitseerida asjaomaste rahvusvaheliste meresõiduohutuse konventsioonide kohaselt. Rahvusvahelistele ohutusstandarditele vastava varustuse paigaldamist ELi laevadele reguleeritakse seepärast üksnes käesoleva direktiiviga, mida tuleks igal juhul käsitada eriseadusena; lisaks tuleks kehtestada erimärgis, millega osutatakse, et seda märgist kandev laevavarustus vastab asjaomastes rahvusvahelistes konventsioonides ja õigusaktides sätestatud nõuetele.
- (5) Direktiivi 96/98/EÜ rakendamisel saadud kogemused on näidanud, et kõnealuse direktiivi rakendus- ja jõustamismehhanismide tõhustamiseks ja õiguskeskkonna lihtsustamiseks on vaja võtta täiendavaid meetmeid, tagades samas IMO nõuete ühtlustatud kohaldamise ja rakendamise kogu ELis.
- (6) Selleks et kõnealustele nõuetele vastav varustus võiks siseturul takistamatult liikuda ja et seda võiks paigutada mis tahes liikmesriigi lipu all sõitvale laevale, tuleks kehtestada nõuded, et laevavarustus vastaks kohaldatavates rahvusvahelistes õigusaktides sätestatud standarditele, sealhulgas asjakohastele katsestandarditele.
- (7) *Euroopa Parlamendi ja nõukogu otsuses nr 768/2008/EÜ (toodete turustamise ühise raamistiku kohta)*⁴ on sätestatud ühised põhimõtted ja erisätted, mis on ette nähtud kohaldamiseks kõigi valdkondlike õigusaktide suhtes, et tagada ühtne alus nimetatud õigusaktide läbivaatamiseks või uuestisõnastamiseks. Kõnealune otsus moodustab tulevaste õigusaktide üldise horisontaalse raamistiku, millega ühtlustatakse toodete turustustingimusi, ja on viitetekstiks olemasolevatele õigusaktidele. Kõnealune üldine raamistik võimaldab leida sobivaid lahendusi direktiivi 96/98/EÜ rakendamisel välja selgitatud probleemidele. Seepärast on vaja inkorporeerida *otsuse nr 768/2008/EÜ* mõisted ja erisätted käesolevasse direktiivi, tehes laevavarustuse sektori eripärast tulenevad kohandused.
- (8) Võttes arvesse, et laevavarustust paigutatakse laevadele nende ehitamise või remondi ajal igal pool maailmas, on turujärelevalve eriti keeruline ning seda ei saa ka piirikontrolli kaudu tõhusalt toetada. Seepärast tuleks turujärelevalveasutustele ja sadamariigi kontrolliametnikele anda teatavad täiendavad võimalused, mis lihtsustaksid nende ülesande täitmist, näiteks võimaldada kasutada elektroonilisi märgiseid roolimärgise asemel või selle täiendamiseks.
- (9) Samamoodi tuleks ettevõtjate kohustused sätestada proportsionaalselt ja mittediskrimineerivalt nende ettevõtjate suhtes, kes on asutatud Euroopa Liidus, võttes arvesse, et olulist osa käesoleva direktiivi reguleerimisalasse kuuluvast

³ EÜT L 46, 17.2.1997, lk 25.

⁴ ELT L 218, 13.8.2008, lk 82.

laevavarustusest ei impordita võib-olla mitte kunagi liikmesriikide territooriumile ega levitata seal.

- (10) Rahvusvahelistele katsestandarditele vastavust võiks olla kõige parem tõendada *otsuses nr 768/2008* sätestatud vastavushindamismenetluste abil. Tootjatele tuleb kättesaadavaks teha siiski ainult sellised vastavushindamismenetlused, mis vastavad rahvusvaheliste õigusaktide nõuetele.
- (11) Selleks et tagada aus ja tõhus menetlus oletatava mittevastavuse uurimise ajal, tuleks ergutada liikmesriike võtma kõiki meetmeid, mis soodustavad ohtude täielikku ja objektiivset hindamist; kui komisjon on veendunud, et asjaomane tingimus on täidetud, siis ei ole ta kohustatud seda hindamist kordama, kui vaatab läbi piiravad meetmed, mis liikmesriik on nõuetele mittevastava varustuse suhtes võtnud.
- (12) Vastavusmargiseta varustuse kasutamist võiks lubada erandjuhtudel, eriti siis, kui laeval ei ole võimalik roolimärgisega varustust väljaspool ELi asuvas sadamas või rajatises hankida või kui roolimärgisega varustust ei ole turul enam saada.
- (13) Tuleks tagada, et käesoleva direktiivi eesmärkide saavutamist ei takista kohaldatavate katsestandardite puudused ega see, et IMO ei ole käesoleva direktiivi rakendusalaske kuuluva laevavarustuse jaoks välja töötanud asjakohaseid standardeid. Samuti tuleks vastu võtta asjakohased tehnilised kriteeriumid elektrooniliste märgiste kinnitamiseks ja nende ohutuks ja töökindlaks kasutamiseks. Lisaks oleks vaja pidevalt ajakohastada käesoleva direktiivi mitmeid vähemolulisi osi, nagu artikli 2 lõike 3 kohast loetelu rahvusvahelistest konventsioonidest, millega kehtestatakse laevavarustuse ohutusnõuded, ja viiteid III lisas esitatud standarditele. Komisjonile tuleks delegeerida ELi toimimise lepingu artikli 290 kohane õigus võtta vastu õigusakte, et võtta vastu ajutised ühtlustatud tehnilised kirjeldused ja katsestandardid ning muuta kõnealust loetelu ja viiteid. Eriti tähtis on see, et komisjon korraldaks ettevalmistustööde käigus asjakohaseid konsultatsioone, kaasa arvatud ekspertide tasemel.
- (14) Komisjon peaks delegeeritud õigusaktide ettevalmistamise ja koostamise ajal tagama asjakohaste dokumentide sama- ja õigeaegse ning asjakohase edastamise Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
- (15) Käesoleva direktiivi eesmärkide saavutamiseks tuleks rahvusvahelisi õigusakte rakendada siseturul ühetaoliselt. Seepärast oleks vaja laevavarustuse iga eseme puhul, mille jaoks on rahvusvaheliste konventsioonide kohaselt vajalik lipuriigi heakskiit, määrata selgelt ja õigeaegselt kindlaks rahvusvaheliste õigusaktidega ettenähtud projekteerimis-, ehituslikud ja toimivusnõuded ja nendega seotud katsestandardid ning võtta vastu ühised kriteeriumid ja menetlused, et teavitatud asutused, liikmesriikide ametiasutused ja ettevõtjad saaksid kõnealuseid nõudeid ja standardeid rakendada. Lisaks oleks vaja tagada, et roolimärgiseta varustust lubatakse laeva pardale paigutada üksnes nõuetekohaselt põhjendatud erijuhtudel.
- (16) Selleks et tagada käesoleva direktiivi rakendamiseks ühetaolised tingimused, tuleks komisjonile anda rakendusvolitused. Kõnealuseid volitusi tuleks **kasutada** vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrusele (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad

liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendusvolituste teostamise suhtes⁵.

- (17) Määruse (EÜ) [...] kohaselt abistab Euroopa Meresõiduohutuse Amet komisjoni Euroopa Liidu asjaomaste siduvate õigusaktide tõhusal rakendamisel ja sellega seoses komisjonile usaldatud ülesannete täitmisel.
- (18) Kuna käesoleva direktiivi eesmärke – suurendada mereohutust ja vältida mere saastumist laevadele paigutatavat laevavarustust käsitlevate rahvusvaheliste õigusaktide ühtse kohaldamise kaudu ja tagada sellise varustuse vaba liikumine liidus – ei suuda liikmesriigid piisavalt saavutada ning tegevuse ulatuse tõttu on neid lihtsam saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas aluslepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuspõhimõttega. Nimetatud artiklis sätestatud proportsionaalsuspõhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärgi saavutamiseks vajalikust kaugemale.
- (19) Võetavad meetmed kujutavad endast direktiivi 96/98/EÜ sätete põhjalikku muutmist ning seepärast tuleks kõnealune direktiiv selguse mõttes kehtetuks tunnistada ja asendada uue direktiiviga,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

1. peatükk

Üldsätted

Artikkel 1

Eesmärk

Käesoleva direktiivi eesmärk on suurendada mereohutust ja vältida merereostust, kohaldades ühtselt asjakohaseid rahvusvahelisi õigusakte, milles käsitletakse ELi laevadele paigutatavat laevavarustust, ning tagada sellise varustuse vaba liikumine liidus.

Artikkel 2

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

- (1) „laevavarustus” – seadmed, mis kuuluvad käesoleva direktiivi reguleerimisalasse kooskõlas artikliga 3;
- (2) „ELi laev” – laev, millele liikmesriik on rahvusvaheliste konventsioonide alusel väljastanud meresõiduohutust tõendava tunnistuse, v.a laev, millele liikmesriigi ametiasutus on andnud tunnistuse kolmanda riigi ametiasutuse palvel;

⁵ ELT L 55, 28.2.2011, lk 13.

- (3) „rahvusvahelised konventsioonid” – konventsioonid (koos kohustuslike protokollide ja koodeksitega), mis on vastu võetud Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni (IMO) egiidi all ja milles on sätestatud erinõuded selle kohta, et lipuriik peab laeva pardale paigutatava varustuse heaks kiitma. See hõlmab järgmisi konventsioone:
- 1966. aasta rahvusvaheline laadungimärgi konventsioon (LL66),
 - 1972. aasta konventsioon kokkupõrgete vältimise rahvusvaheliste eeskirjade kohta merel (Colreg),
 - 1973. aasta rahvusvaheline konventsioon laevade põhjustatud merereostuse vältimiseks (MARPOL),
 - 1974. aasta rahvusvaheline konventsioon inimeste ohutusest merel (SOLAS),
 - 2004. aasta rahvusvaheline konventsioon laevade ballastvee ja selle sette kontrolli ja käitlemise kohta (BWMC);
- (4) „katsestandard” – standard, mis käsitleb laevavarustuse katsestandardeid ja mille on kehtestanud:
- Rahvusvaheline Mereorganisatsioon (IMO),
 - Rahvusvaheline Standardiorganisatsioon (ISO),
 - Rahvusvaheline Elektrotehnikakomisjon (IEC),
 - Euroopa Standardikomitee (CEN),
 - Euroopa Elektrotehnika Standardikomitee (CENELEC),
 - Rahvusvaheline Telekommunikatsiooni Liit (ITU),
 - Euroopa Telekommunikatsiooni Standardiinstituut (ETSI),
 - komisjon kooskõlas käesoleva direktiiviga,
 - reguleerivad asutused, mida on tunnustatud vastastikuse tunnustamise lepingutega, mille üheks pooleks on liit;
- (5) „rahvusvahelised õigusaktid” – rahvusvahelised konventsioonid koos Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni resolutsioonide ja ringkirjadega, millega need konventsioonid jõustatakse, ning katsestandardid;
- (6) „roolimärgis” – artiklis 9 osutatud ja I lisas esitatud kujundusele vastav sümbol või vajaduse korral artiklis 11 osutatud elektrooniline märgis;
- (7) „teavitatud asutus” – artikli 17 kohaselt liikmesriigi pädeva riigiasutuse määratud organisatsioon;
- (8) „turul kättesaadavaks tegemine” – laevavarustuse tarnimine liidu turule ärilise tegevuse eesmärgil, kas tasu eest või tasuta levitamiseks;

- (9) „turule laskmine” – laevavarustuse esmakordselt liidu turul kättesaadavaks tegemine;
- (10) „tootja” – mis tahes füüsiline või juriidiline isik, kes valmistab laevavarustust või kes laseb laevavarustuse projekteerida või valmistada ja kes **turustab seda toodet** oma nime või kaubamärgi all;
- (11) „volitatud esindaja” – liidus asutatud füüsiline või juriidiline isik, kes on saanud tootjalt kirjaliku volituse tegelda kindlaksmääratud ülesannetega tema nimel;
- (12) „importija” – liidus asutatud füüsiline või juriidiline isik, kes laseb laevavarustuse kolmandast riigist liidu turule;
- (13) „turustaja” – mis tahes turustusahelas osalev füüsiline või juriidiline isik, välja arvatud tootja või importija, kes teeb laevavarustuse turul kättesaadavaks;
- (14) „ettevõtjad” – tootja, volitatud esindaja, importija ja turustaja;
- (15) „akrediteerimine” – akrediteerimine Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 765/2008⁶ artikli 2 lõikes 10 määratletud tähenduses;
- (16) „riiklik akrediteerimisasutus” – riiklik akrediteerimisasutus määruse (EL) nr 765/2008 artikli 2 lõikes 11 määratletud tähenduses;
- (17) „vastavushindamine” – protsess, mille käigus hinnatakse, kas laevavarustus vastab käesolevas direktiivis sätestatud nõuetele kooskõlas artikliga 15;
- (18) „vastavushindamisasutus” – asutus, mis teostab vastavushindamist, sealhulgas kalibreerimist, katsetamist, sertifitseerimist ja kontrolli;
- (19) „tagasivõtmine” – meede, mille eesmärk on võtta turult tagasi laevavarustus, mis on juba paigaldatud ELi laevale;
- (20) „kõrvaldamine” – meede, mille eesmärk on takistada turustusahelas oleva laevavarustuse turul kättesaadavaks tegemist;
- (21) „ELi vastavusdeklaratsioon” – tootja väljaantud tõend kooskõlas artikliga 16;
- (22) „toode” – laevavarustuse hulka kuuluv toode.

Artikkel 3

Reguleerimisala

1. Käesolevat direktiivi kohaldatakse varustuse suhtes, mis paigutatakse ELi laevade pardale ja mille lipuriigi ametiasutus peab rahvusvaheliste õigusaktide kohaselt heaks kiitma.

⁶ ELT L 218, 13.8.2008, lk 30.

2. Olenemata asjaolust, et lõikes 1 osutatud laevavarustus võib lisaks käesolevale direktiivile olla hõlmatud ka muude liidu õigusaktidega, kohaldatakse kõnealuse varustuse suhtes artiklis 1 osutatud eesmärgil üksnes käesolevat direktiivi.

Artikkel 4

Laevavarustusele esitatavad nõuded

1. Laevavarustus, mis paigutatakse ELi laeva pardale artikli 39 lõike 1 teises lõigus osutatud päeval või pärast seda, vastab selle varustuse paigaldamise ajal kehtivate rahvusvaheliste õigusaktide nõuetele projekteerimise, ehituse ja toimivuse kohta.
2. Laevavarustuse vastavust lõikes 1 osutatud nõuetele tõendatakse üksnes katsestandardite ja artiklis 15 osutatud vastavushindamismenetluste kohaselt.
3. Lõigetes 1 ja 2 osutatud nõudeid ja standardeid rakendatakse ühetaoliselt, kooskõlas artikli 35 lõigetega 2 ja 3.
4. Rahvusvahelisi õigusakte, välja arvatud katsestandardid, kohaldatakse nende ajakohastatud versioonis, ilma et see piiraks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 2099/2002⁷ artikli 5 kohaldamist.

Artikkel 5

Kohaldamine

1. Liikmesriik tagab oma lipu all sõitvatele laevadele tunnistuste väljaandmisel, kinnitamisel või pikendamisel kooskõlas rahvusvaheliste konventsioonidega, et kõnealuste laevade pardal olev laevavarustus vastab käesoleva direktiivi nõuetele.
2. Liikmesriik võtab kõik vajalikud meetmed, et tagada oma lipu all sõitvate laevade pardal oleva laevavarustuse vastavus nendele rahvusvaheliste õigusaktide nõuetele, mida kohaldatakse juba varem laeva pardale paigutatud varustuse suhtes. Kõnealuseid nõudeid rakendatakse ühetaoliselt, kooskõlas artikli 35 lõikega 4.

Artikkel 6

Siseturu toimimine

Liikmesriik ei keela turustada ega ELi laeva pardale paigutada käesoleva direktiivi nõuetele vastavat laevavarustust ega keeldu oma lipu all sõitvatele laevadele asjakohaseid tunnistusi väljastamast ega neid pikendamast.

⁷ ELT L 324, 29.11.2002, lk 1.

Artikkel 7

Laeva üleviimine liikmesriigi registrisse

1. Kui mis tahes lipu all sõitvat laeva, mis ei ole registreeritud liikmesriigis, tahetakse üle viia liikmesriigi registrisse, vaatab vastuvõttev liikmesriik sellise laeva ümberregistreerimisel üle veendumaks, et selle laevavarustuse tegelik seisund vastab asjakohastele meresõiduohutust tõendavatele tunnistustele ning on kooskõlas käesoleva direktiiviga ja varustus kannab roolimärgist või on kõnealuse liikmesriigi ametiasutuste arvates samaväärne käesoleva direktiivi kohaselt sertifikaadi saanud laevavarustuse omaga.
2. Kui varustusel ei ole roolimärgist või kui kõnealune ametiasutus ei pea seda samaväärseks, vahetatakse varustus välja.
3. Käesoleva artikli kohaselt samaväärseks peetavale laevavarustusele väljastab liikmesriik tunnistuse, mis on varustusega alati kaasas. Sellega annab lipuliikmesriik loa paigutada varustus laeva pardale ning kehtestab võimalikud varustuse kasutamise seotud piirangud või sätted.

Artikkel 8

Laevavarustuse standardid

1. Ilma et see piiraks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 98/34/EÜ⁸ kohaldamist, taotleb liit, et IMO töötaks välja asjakohased rahvusvahelised standardid, sh nende laevaseadmete üksikasjalikud tehnilised kirjeldused ja katsestandardid, mille kasutamist laeva pardal või sinna paigutamist peetakse vajalikuks, et suurendada mereohutust ja vältida mere saastumist. Komisjon jälgib kõnealust väljatöötamist korrapäraselt.
2. Kui IMO ei ole laevavarustuse teatava eseme suhtes välja töötanud asjakohaseid rahvusvahelisi standardeid, on komisjonil vastavalt artiklile 37 õigus võtta laevavarustuse asjaomase eseme ühtlustatud tehnilised kirjeldused ja katsestandardid vastu delegeeritud õigusaktidega, kui on vaja vältida lubamatut ohtu laevale ja inimestele või keskkonnale. Neid tehnilisi kirjeldusi ja katsestandardeid kohaldatakse ajutiselt, kuni IMO on vastu võtnud asjakohased standardid.

⁸ ELT L 204, 21.7.1998, lk 37.

2. peatükk

Roolimärgis

Artikkel 9

Roolimärgis

1. Roolimärgis kinnitatakse sellise laevavarustuse külge, mille vastavust käesolevas direktiivis sätestatud nõuetele on tõendatud asjakohaste vastavushindamismenetluste kohaselt.
2. Mingi muu toote külge roolimärgist ei kinnitata.
3. Kasutatava roolimärgise näidis on esitatud I lisas.
4. Roolimärgist kasutatakse vastavalt määruse (EÜ) nr 765/2008 artikli 30 lõikes 1 ja lõigetes 3–6 sätestatud üldpõhimõtetele, kusjuures mis tahes viidet CE-vastavusmärgisele tõlgendatakse viitena roolimärgisele.

Artikkel 10

Roolimärgise kinnitamise eeskirjad ja tingimused

1. Roolimärgis kinnitatakse nähtaval, loetaval ja kustutamatul viisil tootele või selle andmeplaadile. Kui toote laadist tingituna ei ole võimalik või otstarbekas märgist tootele kinnitada, siis kinnitatakse märgis pakendile või tootega kaasas olevatesse dokumentidesse.
2. Roolimärgis kinnitatakse tootmisetapi lõpus.
3. Roolimärgise järel on selle teavitatud asutuse tunnusnumber, kes on osalenud tootmisjärelvalve etapis, ja märgi kinnitamise aasta kaks viimast numbrit.
4. Teavitatud asutuse tunnusnumbri kinnitab kas asutus ise või tema juhiste järgi tootja või tema volitatud esindaja.
5. Liikmesriigid tuginevad olemasolevatele mehhanismidele, et tagada roolimärgist käsitleva korra nõuetekohane kohaldamine, ning võtavad asjakohaseid meetmeid märgise väärkasutuse korral. Liikmesriigid sätestavad ka rikkumiste korral kohaldatavad karistused, mis võivad hõlmata kriminaalkaristusi raskete rikkumiste eest. Kõnealused karistused vastavad rikkumise raskusastmele ning pakuvad tõhusat kaitset väärkasutuse eest.

Artikkel 11

Elektroniline märgis

1. Roolimärgist võib täiendada või selle asendada nõuetekohase ja usaldusväärse vormis elektroonilise märgisega. Sel juhul kohaldatakse artikleid 9 ja 10 *mutatis mutandis*.
2. Komisjon võtab kooskõlas artikliga 37 vastu delegeeritud aktid, et selgitada välja teatavad laevavarustuse esemed, mille puhul on võimalik kasutada elektroonilist märgist ning sätestada asjakohased tehnilised kriteeriumid seoses projekteerimise, toimivuse, elektroonilise märgise kinnitamise ja kasutamisega.

3. peatükk

Ettevõtjate kohustused

Artikkel 12

Tootja kohustused

1. Roolimärgise kinnitamisega võtab tootja vastutuse ja tagab, et laevavarustus, mille külge on kinnitatud märgis, on projekteeritud ja toodetud vastavalt artiklis 4 sätestatud nõuetele, samuti võtab tootja endale käesoleva artikli lõigetes 2–9 sätestatud kohustused.
2. Tootja koostab nõutud tehnilise dokumentatsiooni ja laseb teha asjakohased vastavushindamismenetlused.
3. Kui laevavarustuse vastavus kohaldatavatele nõuetele on tõendatud vastavushindamismenetlusega, koostab tootja artikli 16 kohaselt ELi vastavusdeklaratsiooni ja kinnitab artikli 9 kohaselt vastavusmärgise.
4. Tootja säilitab tehnilist dokumentatsiooni ja artikli 16 kohast ELi vastavusdeklaratsiooni mõistliku ajavahemiku jooksul, mis vastab ohu tasemele, ning mitte vähem kui on asjaomase laevavarustuse eeldatav kasutustsükkel pärast vastavusmärgise kinnitamist viimasena toodetud laevavarustuse eseme külge.
5. Tootja tagab, et on kehtestatud menetlused, millega tagatakse seeriatoodangu püsiv nõuetelevastavus. Arvesse võetakse muudatusi laevavarustuse ehituses või omadustes ja muudatusi artiklis 4 osutatud rahvusvaheliste õigusaktide nõuetes, mille põhjal laevavarustuse vastavust kinnitatakse. Kui see osutub II lisa kohaselt vajalikuks, teeb ta uue vastavushindamise.
6. Tootja tagab, et tema tooted kannavad tüübi-, partii- või seerianumbrit või muud märget, mis võimaldab neid tuvastada, või kui toote suurus või iseloom seda ei võimalda, siis tagab tootja, et nõutud teave on pakendil või tootega kaasasolevas dokumendis.

7. Tootja märgib oma nime, registreeritud kaubanime või registreeritud kaubamärgi ja kontaktaadressi, millel saab tootjaga ühendust võtta, kas tootele või, kui see ei ole võimalik, siis pakendile või tootega kaasasolevasse dokumenti. Tootjaga ühenduse võtmiseks tuleb märkida üksainus aadress.
8. Tootja tagab, et tootega on kaasas juhised ja teave, mis on vajalik toote ohutuks paigutamiseks laeva pardale ja ohutuks kasutamiseks (sh kasutuspiirangud, kui neid on) keeles, mis on lõppkasutajate jaoks kergesti arusaadav, samuti mis tahes muud rahvusvahelistes õigusaktides või katsestandardites nõutavad dokumendid.
9. Tootja, kes arvab või kellel on põhjust uskuda, et toode, mille ta on lasknud turule või paigutanud ELi laeva pardale, ei vasta artiklis 4 osutatud rahvusvahelistele õigusaktidele, võtab viivitamata vajalikud parandusmeetmed toote vastavusse viimiseks ning vajaduse korral kõrvaldab selle või võtab tagasi. Lisaks, kui toode kujutab endast ohtu, teavitab ta sellest viivitamata liikmesriikide pädevaid ametiasutusi, esitades eelkõige üksikasjad mittevastavuse ja mis tahes võetud parandusmeetmete kohta.
10. Tootja esitab pädeva riikliku ametiasutuse põhjendatud nõudmise korral talle viivitamata toote vastavust tõendava kogu teabe ja dokumentatsiooni keeles, mis on sellele asutusele kergesti arusaadav, ning tagab turujärelevalve eesmärgil juurdepääsu oma tööruumidele vastavalt määruse (EÜ) nr 765/2008 artiklile 19. Ta teeb kõnealuse ametiasutusega selle nõudmise korral koostööd kõikides tema poolt turule lastud toodete põhjustatud ohtude ärahoidmiseks võetud meetmetes.

Artikkel 13

Volitatud esindajad

1. Tootja, kes ei asu liikmesriigi territooriumil, määrab endale kirjaliku volituse alusel volitatud esindaja.
2. Artikli 12 lõikes 1 sätestatud kohustused ja tehnilise dokumentatsiooni koostamine ei kuulu volitatud esindaja ülesannete hulka.
3. Volitatud esindaja täidab talle tootja volituses määratud ülesandeid. Volitus võimaldab volitatud esindajal teha vähemalt järgmist:
 - (a) hoida ELi vastavusdeklaratsioon ja tehniline dokumentatsioon riiklikule järelevalveasutusele kättesaadavana mõistliku ajavahemiku jooksul, mis vastab ohu tasemele, ning mitte vähem aega, kui on asjaomase laevavarustuse eeldatav kasutustsükkel pärast vastavusmargise kinnitamist viimasena toodetud laevavarustuse eseme külge;
 - (b) esitada pädevate riiklike ametiasutuse põhjendatud nõudmise korral neile asutustele kogu teave ja dokumentatsioon, mis tõendab toote vastavust nõuetele;
 - (c) teha pädevate riiklike ametiasutustega nende nõudmise korral koostööd kõigis meetmetes, mis võetakse selleks, et hoida ära nende asutuste volitustega hõlmatud toodete põhjustatud ohud.

Artikkel 14

Muud ettevõtjad

1. Importijad märgivad oma nime, registreeritud kaubanime või registreeritud kaubamärgi ja kontaktaadressi kas tootele või, kui see ei ole võimalik, pakendile või tootega kaasas olevasse dokumenti.
2. Importijad ja turustajad esitavad pädeva riikliku ametiasutuse põhjendatud nõudmise korral talle toote vastavust tõendava kogu teabe ja dokumentsatsiooni keeles, mis on kõnealusele asutusele kergesti arusaadav. Nad teevad kõnealuse ametiasutusega tema nõudmise korral koostööd kõikides nende poolt turule lastud toodete põhjustatud ohtude ärahoidmiseks võetud meetmetes.
3. Käesoleva direktiivi kohaldamisel käsitatakse tootjana importijat või turustajat, kes viib laevavarustuse turule või paigutab ELi laevale oma nime või kaubamärgi all või kes muudab juba turule viidud laevavarustust viisil, mis võib mõjutada vastavust kohaldatavatele nõuetele, ning kohaldatakse tema suhtes artiklist 12 tulenevaid tootja kohustusi.

4. peatükk

Vastavushindamine ja vastavushindamisasutustest teavitamine

Artikkel 15

Vastavushindamismenetlused

1. Vastavushindamismenetlused on sätestatud II lisas.
2. Liikmesriigid tagavad, et tootja või tema volitatud esindaja hindab teatava laevavarustuse vastavust nõuetele, kasutades üht võimalustest, mis on kehtestatud rakendusaktidega, mis komisjon on vastu võtnud kooskõlas artikli 38 lõike 3 kohase kontrollimenetlusega, valides järgmiste menetluste hulgast:
 - (b) kui kasutatakse EÜ tüübihindamist (moodul B), siis nõutakse kogu laevavarustuse suhtes enne varustuse turuleviimist järgmist:
 - tootmiskvaliteedi tagamine (moodul D);
 - tootekvaliteedi tagamine (moodul E) või
 - tootetõendus (moodul F);
 - (c) kui laevavarustust toodetakse ühekaupa või väikestes kogustes ja mitte sarjades või massiliselt, võib vastavushindamismenetlus olla EÜ üksiktoote tõendus (moodul G).

3. Komisjon peab ajakohast nimekirja heakskiidetud laevavarustusest ja tagasivõetud või rahuldamata taotlustest ning teeb selle huvitatud isikutele kättesaadavaks.

Artikkel 16

ELi vastavusdeklaratsioon

1. ELi vastavusdeklaratsiooniga kinnitatakse, et Artikli 4 kohaselt kehtestatud nõuded on täidetud.
2. ELi vastavusdeklaratsioon koostatakse otsuse nr 768/2008/EÜ III lisas esitatud näidise järgi. See sisaldab käesoleva direktiivi II lisas esitatud asjakohastes moodulites kindlaksmääratud elemente ning seda ajakohastatakse pidevalt.
3. ELi vastavusdeklaratsiooni koostamisega võtab tootja endale artikli 12 lõikes 1 osutatud vastutuse ja kohustused.
4. Kui laevavarustus paigutatakse ELi laeva pardale, siis antakse laevale seda laevavarustust hõlmava ELi vastavusdeklaratsiooni koopia, mida hoitakse laeva pardal, kuni asjaomane varustus laevalt eemaldatakse. Laeva lipuriik tõlgib vastavusdeklaratsiooni nõutavasse keelde või keeltesse.
5. ELi vastavusdeklaratsiooni koopia saadetakse teavitatud asutusele või asutusele, kes on teostanud asjakohased vastavushindamismenetlused.

Artikkel 17

Teavitamine

1. Liikmesriigid teavitavad komisjoni ja teisi liikmesriike asutustest, kes on volitatud täitma kolmandate osapooltena vastavushindamisülesandeid käesoleva direktiivi alusel.
2. Teavitatud asutused vastavad III lisas sätestatud nõuetele.

Artikkel 18

Teavitavad ametiasutused

1. Liikmesriigid määravad teavitava ametiasutuse, kes vastutab vastavushindamisasutuste hindamiseks ja teavitamiseks ning teavitatud asutuste kontrollimiseks vajalike menetluste kehtestamise ja rakendamise eest, sealhulgas nende vastavuse eest artikli 20 sätetele.
2. Teavitatud asutusi kontrollitakse vähemalt iga kahe aasta tagant. Komisjon võib kontrollimisel osaleda vaotlejana.
3. Liikmesriigid võivad otsustada, et lõikes 1 osutatud hindamist ja kontrolli teostab riiklik akrediteerimisasutus.

4. Kui teavitav ametiasutus delegerib või annab muul viisil edasi lõikes 1 osutatud hindamise, teavitamise või kontrollimise asutusele, mis ei ole valitsusasutus, siis peab see asutus olema juriidiline isik ja täitma *mutatis mutandis* V lisas sätestatud nõudeid. Lisaks peavad kõnealusel asutusel olema kokkulepped oma tegevusest tulenevate kulude katmiseks.
5. Teavitav ametiasutus vastutab täielikult lõikes 4 osutatud asutuse täidetud ülesannete eest.
6. Teavitav ametiasutus vastab V lisas sätestatud nõuetele.

Artikkel 19

Teavitava ametiasutuse teabekohustus

1. Liikmesriigid annavad komisjonile teada oma menetlustest vastavushindamisasutuste hindamiseks ja teavitamiseks ja selliste asutuste kontrollimiseks, ning mis tahes muudatustest neis menetlustes.
2. Komisjon teeb kõnealuse teabe avalikkusele kättesaadavaks.

Artikkel 20

Teavitatud asutuste tütarettevõtjad ja alltöövõtjad

1. Kui teavitatud asutus kasutab vastavushindamisega seotud ülesannete täitmiseks alltöövõtjaid või tütarettevõtjat, siis tagab ta, et alltöövõtja või tütarettevõtja vastab III lisas sätestatud nõuetele, ning teatab sellest teavitavale ametiasutusele.
2. Teavitatud asutus vastutab täielikult oma alltöövõtjate ja tütarettevõtjate tehtud töö eest, olenemata nende asukohast.
3. Ülesande täitmiseks võib alltöövõtjaid või tütarettevõtjat kasutada ainult kliendi nõusolekul.
4. Teavitatud asutus teeb teavitavale ametiasutusele kättesaadavaks asjakohased dokumendid alltöövõtja või tütarettevõtja kvalifikatsiooni hindamise ja nende poolt käesoleva direktiivi alusel tehtud töö kohta.

Artikkel 21

Muudatused teavitamises

1. Kui teavitav ametiasutus on veendunud või talle on teatatud, et teavitatud asutus ei vasta enam III lisas sätestatud nõuetele või et ta ei ole oma kohustusi täitnud, siis piirab või peatab teavitav ametiasutus teavitamise või tühistab teabe sõltuvalt nõuetele mittevastavuse või kohustuste täitmatajätmise tõsidusest. Ta teavitab sellest viivitamata komisjoni ja teisi liikmesriike.

2. Juhul, kui teavitamist piiratakse, see peatatakse või tühistatakse või kui teavitatud asutus on lõpetanud tegevuse, astub teavitav liikmesriik vajalikud sammud tagamaks, et asjaomase asutuse dokumente menetleks mõni teine teavitatud asutus või et need oleksid nõudmise korral kättesaadavad teavitamise ja turujärelevalve eest vastutavatele ametiasutustele.

Artikkel 22

Teavitatud asutuste pädevuse vaidlustamine

1. Komisjon uurib iga juhtumit, mil tal tekib kättesaadava teabe põhjal kahtlus või tema tähelepanu juhitakse kahtlusele, et teavitatud asutus ei ole enam pädev või ei täida enam talle pandud nõudeid ja kohustusi.
2. Teavitav liikmesriik esitab komisjonile selle nõudmise korral kogu teabe seoses teavitamise alusega või asjaomase asutuse pädevuse säilimisega.
3. Komisjon tagab, et uurimise käigus omandatud tundlikku teavet käsitletakse konfidentsiaalsena.
4. Kui komisjon on veendunud, et teavitatud asutus ei täida või on lakanud täitmast teavitamise aluseks olevaid nõudeid, annab ta teavitavale liikmesriigile sellest teada ning nõuab, et see võtaks parandusmeetmeid, sealhulgas vajaduse korral tühistaks teavituse.

Artikkel 23

Teavitatud asutuste tegevusalased kohustused

1. Teavitatud asutused teevad vastavushindamist kooskõlas artiklis 15 sätestatud menetlustega.
2. Kui teavitatud asutus leiab, et tootja ei ole kinni pidanud artiklis 4 sätestatud nõuetest, nõuab ta kõnealuselt tootjalt asjakohaste parandusmeetmete võtmist ja ei väljasta vastavussertifikaati.
3. Kui pärast sertifikaadi väljastamist avastab teavitatud asutus vastavuse kontrollimisel, et toode ei ole enam vastavuses, siis nõuab ta tootjalt parandusmeetmete võtmist ja vajaduse korral peatab või tühistab sertifikaadi. Kui parandusmeetmeid ei võeta või neil ei ole soovitud mõju, siis piirab, peatab või tühistab teavitatud asutus mis tahes sertifikaadi.

Artikkel 24

Teavitatud asutuste teabekohustus

1. Teavitatud asutus annab teavitavale ametiasutusele järgmist teavet:
 - (a) sertifikaadi andmisest keeldumine, selle piiramine, peatamine või tühistamine;
 - (b) kõik teavitamise ulatust ja tingimusi mõjutavad asjaolud;

- (c) kõik turujärelevalveasutustelt vastavushindamistoimingute kohta saadud teabenõuded;
 - (d) nõudmise korral teave nende teavitusalas teostatud vastavushindamistoimingutest ja muudest tehtud toimingutest, sealhulgas piiriülesest tegevusest ja alltöövõtudest.
2. Teavitatud asutused esitavad komisjonile ja liikmesriikidele nõudmise korral asjakohase teabe negatiivsete ja positiivsete vastavushindamistulemuste kohta. Teavitatud asutused esitavad teistele sarnaste vastavushindamistoimingute ja samade toodetega tegelevatele teavitatud asutustele asjakohase teabe negatiivsete ja nõudmise korral positiivsete vastavushindamistulemuste kohta.

Artikkel 25

Kogemuste vahetamine

Komisjon korraldab kogemuste vahetamist liikmesriikides teavituspoliitika eest vastutavate riiklike ametiasutuste vahel.

Artikkel 26

Teavitatud asutuste koordineerimine

1. Komisjon tagab teavitatud asutuste vahelise sobiva koordineerituse ja koostöö ning selle toimimise teavitatud asutuste valdkondliku rühma kujul.
2. Liikmesriigid tagavad oma teavitatud asutuste osalemise kõnealuse valdkondliku rühma töös kas otse või määratud esindajate kaudu.

5. peatükk

Liidu turujärelevalve, toodete kontroll, kaitsesätted

Artikkel 27

ELi turujärelevalve raamistik

1. Laevavarustuse suhtes teostavad liikmesriigid turujärelevalvet kooskõlas määruse (EÜ) nr 765/2008 III peatükis esitatud ELi turujärelevalve raamistikuga ja käesoleva artikli lõigetes 2 ja 3 sätestatu alusel.
2. Riiklikus turujärelevalve infrastruktuuris ja programmides võetakse arvesse laevavarustuse sektori eripära, eelkõige laeva lipuriigi ametiasutustele rahvusvaheliste konventsioonidega pandud vastutust.

3. Turujärelevalve võib hõlmata nii dokumentide kontrollimist kui ka roolimärgist kandva laevavarustuse kontrollimist, vaatamata sellele, kas kõnealune varustus on laeva pardale paigutatud või mitte. Pardale juba paigutatud laevavarustuse kontrollimine peaks piirduma sellise kontrolliga, mida saab teha nii, et asjaomane varustus jääb täiesti töökorda. Laevavarustust, mis on paigutatud muu liikmesriigi kui kontrolliva liikmesriigi lipu all sõitva laeva pardale, kontrollitakse kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/16/EÜ⁹ asjakohaste sätetega.
4. Kui liikmesriigi turujärelevalveasutus kavatses teha pistelist kontrolli, võib ta nõuda tootjalt, et see teeks vajalikud näidised kättesaadavaks kõnealuse liikmesriigi territooriumil.

Artikkel 28

Riiklikul tasemel ohtu kujutava laevavarustusega tegelemise menetlus

1. Kui liikmesriigi turujärelevalveasutus on võtnud määruse (EÜ) nr 765/2008 artikli 20 alusel meetmeid või kui tal on piisavalt põhjust arvata, et käesoleva direktiivi reguleerimisalasse jääv laevavarustus võib vähendada meresõiduohutust või ohustada merekeskkonna kaitset, siis viib ta läbi asjaomase laevavarustuse hindamise kõigi käesolevas direktiivis sätestatud nõuete põhjal. Asjaomased ettevõtjad teevad turujärelevalveasutusega vajaduse korral koostööd.

Kui turujärelevalveasutus leiab nimetatud hindamise käigus, et laevavarustus ei vasta käesolevas direktiivis sätestatud nõuetele, nõuab ta viivitamata, et asjakohane ettevõtja võtaks kõik vajalikud parandusmeetmed, et laevavarustus nimetatud nõuetega vastavusse viia, või et ta kõrvaldaks selle laevavarustuse turult või võtaks tagasi mõistliku aja jooksul, arvestades ohu suurust.

Turujärelevalveasutus teatab sellest asjakohasele teavitatud asutusele.

Käesoleva lõike teises lõigus nimetatud meetmete suhtes kohaldatakse määruse (EÜ) nr 765/2008 artiklit 21.

2. Kui turujärelevalveasutus on seisukohal, et mittevastavus ei piirdu üksnes tema liikmesriigi territooriumiga või tema lipu all sõitvate laevadega, siis teavitab ta komisjoni ja teisi liikmesriike hindamistulemustest ja meetmetest, mille võtmist ta on ettevõtjalt nõudnud.
3. Ettevõtja tagab, et kõikide tema poolt liidu turul kättesaadavaks tehtud või (vajaduse korral) ELi laevade pardale paigutatud või paigutamiseks tarnitud toodete suhtes võetakse kõik vajalikud parandusmeetmed.
4. Kui asjaomane ettevõtja ei võta lõike 1 teises lõigus osutatud ajavahemiku jooksul piisavaid parandusmeetmeid või ei täida muul viisil oma kohustusi käesoleva direktiivi raames, võtab turujärelevalveasutus kõik sobivad ajutised meetmed, et keelata või piirata sellise laevavarustuse kättesaadavaks tegemist oma riigis või selle paigutamist oma riigi lipu all sõitvatele laevadele, või et toode turult kõrvaldada või tagasi võtta.

⁹ ELT L 131, 28.5.2009, lk 57.

Ta teavitab viivitamata komisjoni ja teisi liikmesriike nimetatud meetmetest.

5. Lõikes 4 osutatud teave hõlmab kõiki teadaolevaid üksikasju, eelkõige mittevastava laevavarustuse väljaselgitamiseks vajalikku teavet, toote päritolu, väidetava mittevastavuse ja riski olemust, võetud siseriiklike meetmete laadi ja kestust, samuti asjaomase ettevõtja esitatud seisukohti. Turujärelevalveasutus osutab eelkõige, kas mittevastavus on tingitud järgmistest asjaoludest:
 - (a) laevavarustus ei vasta sellele kohaldatavatele artikli 4 kohastele projekteerimise, ehituse ja toimivusega seotud nõuetele;
 - (b) vastavushindamismenetluse käigus ei vasta laevavarustus artiklis 4 osutatud katsestandarditele;
 - (c) puudused kõnealustes katsestandardites.
6. Liikmesriigid, kes ei ole menetluse algatajad, teavitavad viivitamata komisjoni ja teisi liikmesriike kõigist võetud meetmetest ja muust nende käsutuses olevast täiendavast teabest seoses asjaomase laevavarustuse mittevastavusega ning kui nad ei ole teavitatud siseriikliku meetmega nõus, ka oma vastuväidetest.
7. Kui nelja kuu jooksul lõikes 4 osutatud teabe kättesaamisest ei ole teised liikmesriigid ega komisjon esitanud vastuväiteid seoses liikmesriigi ajutise meetmega, siis loetakse meede põhjendatuks.
8. Liikmesriik tagab, et asjaomase laevavarustuse suhtes võetakse viivitamata asjakohased piiravad meetmed, nagu näiteks toote turult kõrvaldamine.

Artikkel 29

ELi kaitsemenetlus

1. Kui artikli 28 lõigetes 3 ja 4 sätestatud menetluse käigus esitatakse liikmesriigi võetud meetmele vastuväiteid või kui komisjon arvab, et siseriiklik meede on liidu õigusaktidega vastuolus, alustab komisjon viivitamata konsulteerimist liikmesriikidega ja asjakohase ettevõtja või asjakohaste ettevõtjatega ning hindab siseriiklikku meedet. Nimetatud hindamise tulemuste põhjal otsustab komisjon, kas riiklik meede on põhjendatud või mitte.
2. Kui komisjon on veendunud, et riiklikele meetmetele järgnenud menetlus on piisav riski täielikuks ja objektiivseks hindamiseks ning vastab määruse (EÜ) nr 765/2008 artiklile 21, võib ta lõike 1 kohaldamise korral piirduda vaid kõnealuse riski suhtes kehtestatud riikliku meetme sobivuse ja proportsionaalsuse kontrollimisega.
3. Komisjon edastab otsuse viivitamata kõigile liikmesriikidele ning teavitab neid ja asjaomast ettevõtjat või asjaomaseid ettevõtjaid.
4. Kui siseriiklik meede loetakse põhjendatuks, võtavad kõik liikmesriigid vajalikud meetmed, et tagada mittevastava laevavarustuse kõrvaldamine oma turgudelt ja vajaduse korral tagasivõtmine. Nad teatavad sellest vastavalt komisjonile.

5. Kui liikmesriigi meede loetakse põhjendamatuks, tühistab asjaomane liikmesriik meetme.
6. Kui liikmesriigi meede loetakse põhjendatuks ja laevavarustuse mittevastavuse põhjuseks on puudused artiklis 4 osutatud katsestandardites, siis võib komisjon rakendusaktiga kõnealuse meetme kinnitada, seda muuta või selle kehtetuks tunnistada vastavalt artikli 38 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusele. Lisaks võib komisjon võtta artiklis 37 osutatud menetluse kohaselt rakendusaktiga vastu ajutised ühtlustatud nõuded ja katsestandardid laevavarustuse teatava eseme suhtes, et kõrvaldada ohu laevale ja loodusele, kuni vastavad rahvusvahelised organisatsioonid asjaomase katsestandardi ära muudavad.
7. Kui tegemist on Euroopa standardiga, teavitab komisjon asjaomast Euroopa standardiasutust või asutusi ja tõstatab küsimuse direktiivi 98/34/EÜ artikli 5 kohaselt asutatud komitees. Komitee avaldab pärast asjakohase Euroopa standardiasutuse või asutustega konsulteerimist viivitamata oma arvamuse.

Artikkel 30

Nõuetele vastavad tooted, mis kujutavad endast ohtu meresõidule või keskkonnakaitsele

1. Kui liikmesriik leiab peale artikli 28 lõike 1 kohast hindamist, et kuigi toode on käesoleva direktiivi nõuetega kooskõlas, kujutab see meresõiduohutuse või keskkonna seisukohast siiski ohtu, ning nõuab, et asjakohane ettevõtja võtaks kõik kohased meetmed tagamaks, et asjaomane laevavarustus ei kujuta endast turule laskmisel enam sellist ohtu, et ettevõtja kõrvaldaks asjaomase laevavarustuse turult või võtaks selle tagasi liikmesriigi poolt määratud mõistliku aja jooksul, mis vastab ohu laadile.
2. Ettevõtja tagab, et kõigi tema poolt liidu turul kättsaadavaks tehtud või ELi laevadele paigutatud asjaomaste toodete suhtes võetakse parandusmeede.
3. Liikmesriik teavitab sellest viivitamata komisjoni ja teisi liikmesriike. Teave sisaldab kõiki teadaolevaid üksikasju, eelkõige asjaomase laevavarustuse kindlakstegemiseks vajalikku teavet, laevavarustuse päritolu ja tarneahelat, riski laadi ning võetud riiklike meetmete laadi ja kestust.
4. Komisjon alustab viivitamata konsulteerimist liikmesriikidega ja asjaomase ettevõtja või asjaomaste ettevõtjatega ning hindab võetud riiklike meetmeid. Kõnealuse hindamise tulemuste põhjal otsustab komisjon, kas meede on põhjendatud või mitte, ning teeb vajaduse korral ettepaneku asjakohaste meetmete kohta; artikli 29 lõike 2 sätteid kohaldatakse sel eesmärgil *mutatis mutandis*.
5. Komisjon edastab otsuse viivitamata kõigile liikmesriikidele ning teavitab neid ja asjaomast ettevõtjat või asjaomaseid ettevõtjaid.

Artikkel 31

Vormiline mittevastavus

1. Ilma et see piiraks artikli 28 kohaldamist, nõuab liikmesriik asjaomaselt ettevõtjalt mittevastavuse kõrvaldamist, kui ta on avastanud ühe järgmisest asjaoludest:
 - (a) roolimärgis on kinnitatud artiklit 9 või 10 rikkudes;
 - (b) roolimärgist ei ole kinnitatud;
 - (c) ELi vastavusdeklaratsiooni ei ole koostatud;
 - (d) ELi vastavusdeklaratsioon ei ole koostatud nõuetekohaselt;
 - (e) tehniline dokumentatsioon ei ole kättesaadav või on puudulik;
2. Kui lõikes 1 osutatud mittevastavust ei lõpetata, võtab asjakohane liikmesriik asjakohased meetmed laevavarustuse turul kättesaadavaks tegemise piiramiseks või keelamiseks või tagab, et see turult kõrvaldatakse või tagasi võetakse.

Artikkel 32

Tehnilistel uuendustel põhinevad erandid

1. Lipuriigi ametiasutus võib erandlike tehniliste uuenduste korral lubada ELi laeva pardale paigutada vastavushindamismenetlustele mittevastavat laevavarustust, kui katse abil või muul lipuriigi asutust rahuldaval viisil on tõestatud, et selline varustus on vähemalt sama tõhus kui vastavushindamismenetlustele vastav laevavarustus.
2. Sellistel katsetustel ei tehta vahet lipuliikmesriigis ja teistes riikides toodetud laevavarustusel.
3. Käesoleva artikliga hõlmatud laevavarustusele väljastab lipuliikmesriik tunnistuse, mis on varustusega alati kaasas ja sisaldab lipuriigi luba paigutada varustus laeva pardale ning kehtestab võimalikud varustuse kasutamise seotud piirangud või sätted.
4. Kui liikmesriik lubab ELi laeva pardale paigutada käesoleva artikliga hõlmatud laevavarustust, edastab ta seda varustust käsitlevad andmed ning kõikide asjakohaste katsete, hindamiste ja vastavushindamismenetluste protokollid viivitamata komisjonile ja teistele liikmesriikidele.
5. Kui komisjon leiab, et lõikes 1 sätestatud tingimused ei ole täidetud, võib ta lõikes 4 osutatud teatise saamisest alates 12 kuu jooksul nõuda, et asjaomane liikmesriik tühistaks antud loa määratud tähtaja jooksul. Selleks võtab komisjon vastu rakendusaktid. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 38 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega.
6. Kui lõikes 1 kirjeldatud laevavarustusega laev registreeritakse ümber teise liikmesriiki, võib vastuvõttev liikmesriik võtta vajalikud meetmed, kaasa arvatud

katsed ja kasutamise proovimine, tagamaks, et selline varustus on vähemalt sama tõhus kui vastavushindamismenetluste kohane varustus.

Artikkel 33

Katsetamise või hindamise eesmärgil tehtavad erandid

Lipuriigi ametiasutus võib lubada paigutada ELi laeva pardale vastavushindamismenetlustele mittevastavat või artikliga 32 hõlmamata laevavarustust katsetamise või hindamise eesmärgil, kui järgmised kumulatiivsed tingimused on täidetud:

- (a) lipuliikmesriik annab laevavarustusele tunnistuse, mis on selle varustusega alati kaasas ja sisaldab kõnealuse liikmesriigi luba paigutada varustus ELi laeva pardale, ning kehtestab mis tahes muud asjaomase varustuse kasutamise seotud sätteid;
- (b) kõnealune luba on lühiajaline;
- (c) kõnealust laevavarustust ei kasutata käesoleva direktiivi nõuete kohase varustuse asemel ega asendada nõuetekohast varustust, mis jääb ELi laeva pardale ning on töökorras ja valmis kohe kasutamiseks.

Artikkel 34

Erandlikel asjaoludel tehtavad erandid

1. Kui laevavarustus tuleb asendada väljaspool liitu asuvas sadamas ja erandlikel asjaoludel, mida tuleb lipuriigi asutusele nõuetekohaselt põhjendada, ja kui laeva pardale ei ole ajalistel ja rahalistel põhjustel võimalik paigutada roolimärgisega laevavarustust, võib pardale paigutada muu laevavarustuse, mis vastab käesoleva artikli lõigetele 2–4.
2. Pardale paigutatud laevavarustusega on kaasas IMOsse kuuluva ja asjakohaste konventsioonide osalisriigi väljastatud dokumendid, mis tõendavad vastavust asjakohastele IMO nõuetele.
3. Lipuriigi asutusele teatatakse sellise muu laevavarustuse laadist ja omadustest viivitamata.
4. Lipuriigi asutus tagab esimesel võimalusel, et lõikes 1 osutatud laevavarustus ja selle katsetusdokumendid vastavad rahvusvaheliste õigusaktide ning käesoleva direktiivi asjakohastele nõuetele.
5. Kui on tõendatud, et teatavat roolimärgisega laevavarustust ei ole turul enam saada, võib lipuliikmesriik lubada paigutada laeva pardale muu laevavarustuse, mis vastab käesoleva artikli lõigetele 6–8.
6. Kasutada lubatav laevavarustus peab vastama võimalikult suures ulatuses artiklis 4 osutatud nõuetele ja katsestandarditele.

7. Pardale paigutatud laevavarustusega on kaasas lipuliikmesriigi või muu liikmesriigi välja antud ajutine heakskiidusertifikaat, milles kinnitatakse järgmist:
- (a) roolimärgist kandev laevavarustus, mis tuleb välja vahetada sertifitseeritud varustuse vastu;
 - (b) täpsed asjaolud, mille kohaselt on välja antud heakskiidusertifikaat, ning eelkõige asjaolu, et roolimärgisega varustust ei ole turul saada;
 - (c) projekteerimise, ehituse ja toimivusega seotud täpsed nõuded, mille vastavuse on heakskiidusertifikaadi välja andnud liikmesriik asjaomase laevavarustuse puhul heaks kiitnud;
 - (d) asjakohastes kinnitusmenetlustes kohaldatud katsestandardid (kui neid on).
8. Ajutise heakskiidusertifikaadi välja andnud liikmesriik teatab sellest viivitamata komisjonile. Kui komisjon arvab, et lõike 6 ja 7 tingimused ei ole täidetud, võib ta nõuda, et asjaomane liikmesriik tühistaks kõnealuse sertifikaadi või võtta rakendusaktide abil muid asjakohaseid meetmeid. Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 38 lõikes 2 osutatud nõuandemenetlusega.

6. peatükk

Lõppsätted

Artikkel 35

Rakendusmeetmed

1. Liikmesriigid teatavad komisjonile käesoleva direktiivi rakendamise eest vastutavate ametiasutuste nimed ja kontaktandmed. Komisjon koostab ja avalikustab kõnealuste ametiasutuste nimekirja ning ajakohastab seda korrapäraselt.
2. Laevavarustuse iga eseme jaoks, mille lipuriigi ametiasutus peab rahvusvaheliste õigusaktide kohaselt kinnitama, määrab komisjon rakendusaktidega kindlaks projekteerimise, ehituse ja toimivusega seotud vastavad nõuded ja katsestandardid, mis on sätestatud rahvusvahelistes õigusaktides.
3. Komisjon võib lõikes 2 osutatud nõuete ja katsestandardite kohaldamiseks võtta rakendusaktidega vastu ühised kriteeriumid ja üksikasjaliku menetluse.
4. Komisjon määrab rakendusaktidega kindlaks vastavad projekteerimise, ehituse ja toimivusega seotud nõuded, mis on rahvusvaheliste õigusaktidega viimati ette nähtud ning mida kohaldatakse enne nende vastuvõtmist laeva pardale paigutatud laevavarustuse suhtes, et tagada ELi laevadele paigutatud varustuse vastavus rahvusvahelistele konventsioonidele.
5. Komisjon loob ja haldab andmebaasi, mis hõlmab vähemalt järgmist teavet:

- (a) käesoleva direktiivi raames välja antud vastavussertifikaatide nimekiri ja olulised üksikasjad;
- (b) käesoleva direktiivi raames välja antud vastavusdeklaratsioonide nimekiri ja olulised üksikasjad;
- (c) kohaldatavate rahvusvaheliste õigusaktide, nõuete ja katsestandardite ajakohastatud nimekiri, sh kõik muudatused, mida hakatakse kohaldama artikli 4 lõike 3 kohaselt;
- (d) lõikes 3 osutatud kriteeriumide ja menetluste nimekiri ja täielik tekst;
- (e) artiklis 11 osutatud elektroonilise märgistamise nõuded ja tingimused;
- (f) mis tahes muu kasulik teave, mis lihtsustab liikmesriikidel, teavitatud asutustel ja ettevõtjatel käesoleva direktiivi rakendamist.

Kõnealune andmebaas tehakse liikmesriikidele kättesaadavaks. See tehakse üksnes teavitamise eesmärgil kas osaliselt või täielikult kättesaadavaks ka avalikkusele.

6. Käesolevas artiklis osutatud rakendusaktid võetakse vastu kooskõlas artikli 38 lõikes 3 osutatud kontrollimenetlusega.

Artikkel 36

Muudatused

Komisjon võib käesolevat direktiivi muuta rakendusaktidega, et:

- (a) muuta artikli 2 lõikes 3 sätestatud rahvusvaheliste konventsioonide loetelu, et lisada neid konventsioone, milles nõutakse, et lipuriik peab heaks kiitma tema lipu all sõitvatele laevade paigutatava laevavarustuse;
- (b) ajakohastada viiteid III lisas osutatud rahvusvahelistele ja Euroopa standarditele, kui uued standardid muutuvad kättesaadavaks.

Kõnealused rakendusaktid võetakse vastu artiklis 37 sätestatud korras.

Artikkel 37

Delegeerimine

1. Komisjonile antakse õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte käesolevas artiklis sätestatud tingimustel.
2. Artiklites 8, 11, 29 ja 36 osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile määramata ajaks alates käesoleva direktiivi jõustumise kuupäevast.
3. Euroopa Parlament või nõukogu võivad artiklites 8, 11, 29 ja 36 osutatud õiguse võtta vastu delegeeritud õigusakte igal ajal tagasi võtta. Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel

päeval pärast selle avaldamist Euroopa Liidu Teatajas või otsuses kindlaksmääratud hilisemal kuupäeval. Otsus ei mõjuta juba kehtivate delegeeritud õigusaktide kehtivust.

4. Niipea, kui komisjon on vastu võtnud delegeeritud õigusakti, teeb ta selle samal ajal teatavaks Euroopa Parlamendile ja nõukogule.
5. Artiklite 8, 11, 29 ja 36 alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub ainult juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu ei ole selle kohta kõnealusest aktist Euroopa Parlamendi ja nõukogu teavitamisest arvestatuna kahe kuu jooksul vastuväidet esitanud või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on mõlemad enne kõnealuse ajavahemiku möödumist andnud komisjonile teada, et nad ei esita vastuväiteid. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse kõnealust tähtaega kahe kuu võrra.

Artikkel 38

Komitee

1. Komisjoni abistab laevade põhjustatud merereostuse vältimise ja meresõiduohutuse komitee (COSS), mis asutati Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 2099/2002¹⁰. Kõnealune komitee on komitee määruse (EL) nr 182/2011 tähenduses.
2. Kui on viidatud käesolevale lõikele, kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 4.
3. Kui on viidatud käesolevale lõikele, kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011 artiklit 5.

Artikkel 39

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid võtavad vastu käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid ja avaldavad need hiljemalt [*üks aasta pärast jõustumist*]. Nad edastavad nimetatud normide teksti viivitamata komisjonile.

Liikmesriigid kohaldavad neid norme alates [*üks aasta pärast jõustumise kuupäeva*].

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse normidesse või nende normide ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastuvõetavate põhiliste siseriiklike õigusnormide teksti.

¹⁰ EÜT L 324, 29.11.2002, lk 1.

Artikkel 40

Kehtetuks tunnistamine

1. Nõukogu direktiiv 96/98/EÜ tunnistatakse kehtetuks alates [kohaldamise kuupäev].
2. Laevavarustuse suhtes [kohaldamise kuupäev] kohaldatavaid nõudeid ja katsestandardeid, mis liikmesriigid on direktiivi 96/98/EÜ nõuete täitmiseks siseriiklike õigusaktide kohaselt vastu võtnud, kohaldatakse seni, kuni jõustuvad artikli 35 lõikes 2 osutatud rakendusaktid.
3. Viiteid kehtetuks tunnistatud direktiivile käsitatakse viidetena käesolevale direktiivile.

Artikkel 41

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 42

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel,

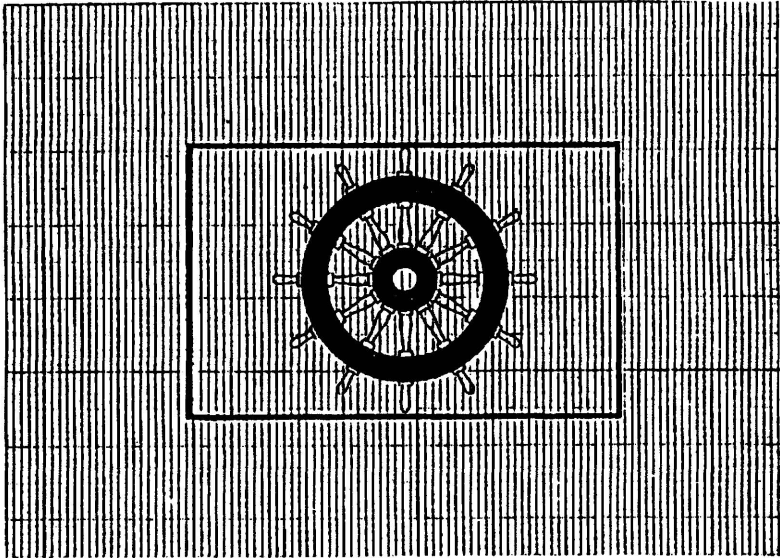
Euroopa Parlamendi nimel
president

Nõukogu nimel
eesistuja

I LISA

Roolimärgis

Vastavusmärgise kuju peab olema järgmine:

Roolimärgise vähendamisel või suurendamisel tuleb kinni pidada joonise proportsioonidest.

Roolimärgise eri osad peavad olema ühekõrgused, vähemalt 5 mm.

Väikesemõõtmeliste seadmete puhul võib seda alampiiri eirata.

II LISA

Vastavushindamismenetlused

MOODUL B: EÜ TÜÜBIHINDAMINE

1. EÜ tüübihindamine on vastavushindamismenetluse osa, mille puhul teavitatud asutus hindab laevavarustuse tehnilist projekti ja kontrollib ning kinnitab, et laevavarustuse tehniline projekt vastab asjakohaste rahvusvaheliste õigusaktide nõuetele.
2. EÜ tüübihindamist võib teostada ühel järgmistest viisidest:
 - kavandatud lõpliku toote näidise hindamine (toote tüüp);
 - laevavarustuse tehnilise projekti vastavuse hindamine tehnilise dokumentatsiooni ja punktis 3 nimetatud täiendavate andmete kontrollimise teel koos kavandatud toote näidise ühe või mitme kriitilise osa hindamisega (toote- ja konstruktsioonitüübi kombinatsioon).
3. Tootja esitab EÜ tüübihindamise taotluse enda valitud teavitatud asutusele.

Taotlus sisaldab järgmist:

 - tõendatud koopia patendist, loast või dokumendist, millega taotleja soovib omandada õigust asjaomast laevavarustust toota, kasutada, müüa või pakkuda müügiks või kasutada selle kaubamärki; olenemata III lisa punktist 16 säilitab teavitatud asutus selle koopia pädevale kohtule kättesaadavana.
 - tootja nimi ja aadress ning kui taotluse on esitanud volitatud esindaja, siis ka tema nimi ja aadress;
 - kirjalikku kinnitust selle kohta, et samasugust taotlust ei ole esitatud mõnele teisele teavitatud asutusele,
 - tehniline dokumentatsioon . Tehniline dokumentatsioon võimaldab hinnata laevavarustuse vastavust artiklis 4 osutatud rahvusvaheliste õigusaktidega kohaldatud nõuetele ning sisaldab riski(de) nõuetekohast analüüsi ja hinnangut. Tehnilises dokumentatsioonis määratakse kindlaks kohaldatavad nõuded ning käsitletakse laevavarustuse projekteerimist, tootmist ja tööpõhimõtet hindamiseks vajalikul määral. Tehniline dokumentatsioon sisaldab – kui see on asjakohane – vähemalt järgmisi elemente:
 - laevavarustuse üldkirjeldus;
 - kontseptuaalne projekt ja tööjoonised ning koostisosade, alakoostude, elektriskeemide plaanid jne

(a) tööjoonistest ja plaanidest ning laevavarustuse tööpõhimõttest arusaamiseks vajalikud kirjeldused ja selgitused,

- (b) asjaomase laevavarustuse suhtes käesoleva direktiivi kohaselt kohaldatavate nõuete ja katsestandardite loetelu koos kõnealuste nõuete täitmiseks vastuvõetud lahenduste kirjeldusega,
 - (c) konstruktsiooniarvutuste, sooritatud uuringute jms tulemused ning
 - (d) katseprotokollid;
- kavandatava toodangu näidised. Teavitatud asutus võib nõuda veel lisanäidiseid, kui see on kontrollimiseks vajalik;
 - tõendusmaterjal tehnilise projekti nõuetelevastavuse kohta. Tõendusmaterjal on nimetatud kõik kasutatud dokumendid. Vajaduse korral lisatakse ka tootja enda nõuetekohases laboris või tema nimel ja vastutusel muus laboris tehtud katsete tulemused.
4. Teavitatud asutus teeb järgmist.
- Laevavarustuse puhul:
- 4.1. kontrollib tehnilist dokumentatsiooni ja tõendusmaterjali ning hindab laevavarustuse tehnilise projekti nõuetele vastavust.
- Näidis(t)e puhul:
- 4.2. kontrollib, kas näidis(ed) on valmistatud vastavalt tehnilisele dokumentatsioonile ja teeb kindlaks nii need elemendid, mis on projekteeritud vastavalt asjaomaste harmoneeritud standardite ja/või tehniliste spetsifikatsioonide kohaldatud sätetele, kui ka elemendid, mille projekteerimisel ei ole nimetatud standardite asjaomaseid sätteid kohaldatud;
 - 4.3. teeb asjaomased kontrollid ja katsed kooskõlas käesoleva direktiiviga;
 - 4.4. lepib tootjaga kokku kontrollide ja katsete sooritamise koha.
5. Teavitatud asutus koostab hindamisaruande, kuhu on märgitud vastavalt punktile 4 tehtud toimingud ja nende tulemused. Ilma et see piiraks nende kohustusi teavitavate ametiasutuste ees, avalikustab teavitatud asutus nimetatud aruande sisu kas täielikult või osaliselt ainult tootja loal.
6. Kui tüüp vastab kõnealuse laevavarustuse suhtes kohaldatud asjaomaste rahvusvaheliste õigusaktide nõuetele, väljastab teavitatud asutus tootjale EÜ tüübihindamissertifikaadi. Sertifikaat sisaldab tootja nime ja aadressi, hindamise järeldusi ja heakskiidetud tüübi identifitseerimiseks vajalikke andmeid. Tunnistusel võib olla üks lisa või rohkem.

Sertifikaat ja selle lisad sisaldavad kogu teavet, mis võimaldab hinnata valmistatud toodete vastavust hinnatud tüübile ja teha vajaduse korral kasutuskontrolli.

Kui tüüp ei vasta rahvusvaheliste õigusaktidega kohaldatud nõuetele, keeldub teavitatud asutus EÜ tüübihindamissertifikaadi väljaandmisest ning teatab sellest taotlejale, keeldumist üksikasjalikult põhjendades.

7. Teavitatud asutus hindab muutusi üldtunnustatud tehnilises tasemes, mis näitab seda, et heakskiidetud tüüp võib mitte enam vastata rahvusvaheliste õigusaktidega kohaldatud nõuetele, ning otsustab, kas selline muutus nõuab edasisi uuringuid. Kui uurimine on vajalik, teatab teavitatud asutus sellest tootjale.

Tootja teavitab teavitatud asutust, kus on hoiul EÜ tüübihindamissertifikaadiga seotud tehniline dokumentatsioon, kõigist kinnitatud tüübi osas tehtud muudatustest, mis võivad mõjutada laevavarustuse vastavust asjaomaste rahvusvaheliste õigusaktide nõuetele või tunnistuse kehtivuse tingimusi. Sellised muudatused tuleb täiendavalt kinnitada ja vormistada esialgse EÜ tüübihindamissertifikaadi lisana.

8. Kõik teavitatud asutused teavad oma teavitavatele ametiasutustele EÜ tüübihindamissertifikaadi ja/või selle lisade väljastamisest või tühistamisest ja teevad teavitavatele ametiasutustele perioodiliselt või nende taotlusel kättesaadavaks nimekirja sertifikaatidest ja/või nende lisadest, mille andmisest keelduti, mis peatati või mida piirati muul viisil.

Kõik teavitatud asutused teavad teistele teavitatud asutustele EÜ tüübihindamissertifikaatidest ja/või lisadest, mille andmisest keelduti, mis tühistati, peatati või mida piirati muul viisil, ning taotluse korral väljastatud sertifikaatidest ja/või nende lisadest.

Komisjon, liikmesriigid ja teised teavitatud asutused võivad taotluse korral saada EÜ tüübihindamissertifikaadi ja/või selle lisade koopia. Komisjon ja liikmesriigid võivad taotluse korral saada tehnilise dokumentatsiooni ning teavitatud asutuse tehtud kontrollide tulemuste koopia. Teavitatud asutus säilitab EÜ tüübihindamissertifikaadi, selle lisade ja täienduste ning tootja dokumentatsiooni sisaldava tehnilise toimiku koopiat kuni sertifikaadi kehtivusaja lõpuni.

9. Tootja säilitab riiklike ametiasutuste jaoks kättesaadavana EÜ tüübihindamissertifikaadi, selle lisade ja täienduste koopiat koos tehnilise dokumentatsiooniga vähemalt kümme aastat pärast viimase toote valmistamist.
10. Tootja volitatud esindaja võib esitada punktis 3 osutatud taotluse ning täita punktides 7 ja 9 sätestatud kohustusi, kui need on volituses täpsustatud.

II. MOODUL D: TOOTMISKVALITEEDI TAGAMISEL PÕHINEV TÜÜBIVASTAVUS

1. Tootmiskvaliteedi tagamisel põhinev tüüбивastavus on vastavushindamismenetluse osa, mille puhul tootja täidab punktides 2 ja 5 sätestatud kohustusi ja tagab ning kinnitab, et asjaomane laevavarustus vastab EÜ tüübihindamissertifikaadis kirjeldatud tüübile ja nende suhtes kohaldatavate rahvusvaheliste õigusaktide nõuetele.
2. Tootmine

Tootja kasutab tootmise, lõpptoodangu kontrollimise ja toodete katsetamise jaoks punktis 3 sätestatud heakskiidetud kvaliteedisüsteemi ning tema suhtes kohaldatakse järelevalvet punkti 4 kohaselt.
3. Kvaliteedi tagamise kord

- 3.1. Tootja esitab oma asjaomase laevavarustuse suhtes kohaldatava kvaliteedisüsteemi hindamise taotluse tema enda valitud määratud asutusele.

Taotlus sisaldab järgmist:

- tõendatud koopia patentidest, loast või dokumendist, millega taotleja soovib omandada õigust asjaomast laevavarustust toota, kasutada, müüa või pakkuda müügiks või kasutada selle kaubamärki; olenemata III lisa punktist 16 säilitab teavitatud asutus selle koopia pädevale kohtule kättesaadavana.
- tootja nimi ja aadress ning kui taotluse on esitanud volitatud esindaja, siis ka tema nimi ja aadress;
- kirjalik kinnitus selle kohta, et samasugust taotlust ei ole esitatud mõnele teisele teavitatud asutusele;
- kogu asjakohane teave kavandatava laevavarustuse kategooria kohta;
- kvaliteedisüsteemi käsitlev dokumentatsioon;
- heakskiidetud tüübi tehniline dokumentatsioon ja EÜ tüübihindamissertifikaadi koopia.

- 3.2. Kvaliteedisüsteem tagab toodete vastavuse EÜ tüübihindamissertifikaadis kirjeldatud tüübile ja nende suhtes kohaldatavate rahvusvaheliste õigusaktide nõuetele.

Kõik tootja rakendatud elemendid, nõuded ja sätted dokumenteeritakse süsteemselt ja nõuetekohaselt normide, menetluste ja juhendite vormis. Kvaliteedisüsteemi käsitlev dokumentatsioon võimaldab kvaliteediprogrammide, -plaanide, -käsiraamatute ja -aruannete järjepidevat tõlgendamist.

Eelkõige annab kvaliteedisüsteemi dokumentatsioon piisava ülevaate järgmisest:

- kvaliteedialased eesmärgid, tootekvaliteedi tagamise organisatsiooniline struktuur ning juhtkonna asjakohane vastutus ja volitused;
- tootmise, kvaliteedikontrolli ja kvaliteedi tagamise meetodid, protsessid ja süstemaatilised meetmed;
- enne ja pärast tootmist ning tootmise kestel tehtavad ülevaatused ja katsed ning nende sagedus;
- kvaliteeti tõendavad dokumendid, näiteks ülevaatusaruanded ning katse- ja taotlustulemused, asjaomaste töötajate kvalifikatsiooniaruanded jne;
- toote nõutava kvaliteedi saavutamise ja kvaliteedisüsteemi tõhusa toimimise järelevalve vahendid.

- 3.3. Teavitatud asutus hindab kvaliteedisüsteemi, et teha kindlaks, kas see vastab punktis 3.2 osutatud nõuetele.

Lisaks kogemustele kvaliteedisüsteemides peab hindamiskomisjonis olema vähemalt üks liige, kellel on kogemusi asjaomase laevavarustuse ja laevavarustuse tehnoloogia hindamise valdkonnas ja teadmised asjaomaste rahvusvaheliste õigusaktide kehtivate

nõuete kohta. Auditi käigus tehakse kontrollkäik tootja valdustesse. Hindamiskomisjon vaatab üle punkti 3.1 viiendas taandes osutatud tehnilise dokumentatsiooni, et kontrollida, kas tootja on aru saanud asjaomaste rahvusvaheliste õigusaktide nõuetest ja on võimeline teostama vajalikke kontrole, et tagada toodete vastavus nimetatud nõuetele

Otsusest teatatakse tootjale. Teade peab sisaldama auditeerimise põhjal tehtud järeldusi ning põhjendatud hindamisotsust.

3.4. Tootja kohustub täitma heakskiidetud kvaliteedisüsteemist tulenevaid kohustusi ja hoidma seda süsteemi jätkuvalt nõuetekohase ja tõhusana .

3.5. Tootja teatab kvaliteedinõuded heaks kiitnud teavitatud asutusele igast kvaliteedisüsteemis kavandatavast muutmisest.

Teavitatud asutus hindab kavandatavaid muudatusi ja otsustab, kas muudetud kvaliteedisüsteem vastab punktis 3.2 osutatud nõuetele või on vaja uut hindamist.

Teavitatud asutus teatab oma otsusest tootjale. Teade sisaldab kontrolli põhjal tehtud järeldusi ning põhjendatud hindamisotsust.

4. Teavitatud asutuse vastutusel teostatav järelevalve

4.1. Järelevalve eesmärk on tagada, et tootja täidab heakskiidetud kvaliteedisüsteemist tulenevaid kohustusi nõuetekohaselt.

4.2. Tootja võimaldab teavitatud asutusele hindamise eesmärgil juurdepääsu tootmis-, ülevaatus- ja katsetuskohtadesse ning laoruumidesse ja edastab talle kogu vajaliku teabe, eelkõige:

- kvaliteedisüsteemi dokumentatsiooni,
- kvaliteeti tõendavad dokumendid, näiteks ülevaatusaruanded ning katse- ja taatlustulemused, asjaomaste töötajate kvalifikatsiooniaruanded jne.

4.3. Teavitatud asutus viib läbi korralisi auditeid tagamaks, et tootja haldab ja rakendab kvaliteedisüsteemi, ja esitab tootjale auditiaruande.

4.4. Lisaks võib teavitatud asutus teha etteteatamata kontrollkäike tootja valdustesse. Sellistel kontrollkäikudel võib teavitatud asutus vajaduse korral teha või lasta teha toote katseid, et kontrollida, kas kvaliteedisüsteem toimib õigesti. Teavitatud asutus esitab tootjale kontrollkäigu aruande ja katse tegemise korral ka katseprotokolli.

5. Vastavusmargis ja vastavusdeklaratsioon

5.1. Tootja kinnitab artiklis 9 nõutud roolimärgise ja punktis 3.1 osutatud teavitatud asutuse vastutusel selle asutuse identifitseerimisnumbri igale tootele, mis vastab EÜ tüübihindamissertifikaadis kirjeldatud tüübile ja rahvusvaheliste õigusaktidega kohaldatud nõuetele.

5.2. Tootja koostab iga tootemudeli kohta kirjaliku vastavusdeklaratsiooni ja säilitab seda riiklike ametiasutuste jaoks kättesaadavana vähemalt kümme aastat pärast viimase

toote valmistamist. Vastavusdeklaratsioonis määratakse kindlaks laevavarustuse mudel, mille kohta see on koostatud.

Vastavusdeklaratsiooni koopia tehakse asjaomaste ametiasutuste nõudmise korral neile kättesaadavaks.

6. Tootja säilitab vähemalt kümme aastat pärast viimase toote valmistamist riiklike ametiasutuste jaoks kättesaadavana:
 - punktis 3.1 osutatud dokumentatsiooni;
 - punktis 3.5 osutatud muudatuse heakskiidetud kujul;
 - teavitatud asutuse otsuseid ja aruandeid, millele on osutatud punktides 3.5, 4.3 ja 4.4.
7. Kõik teavitatud asutused teatavad oma teavitavatele ametiasutustele kvaliteedisüsteemide kinnitamisest või kinnituste tühistamisest ja teevad teavitavatele asutustele regulaarselt või nende taotluse korral kättesaadavaks nimekirja kvaliteedisüsteemi kinnitustest, mille andmisest keelduti, mis peatati või mida piirati muul viisil.

Kõik teavitatud asutused teatavad teistele teavitatud asutustele nendest kvaliteedisüsteemi kinnitusest, mille andmisest keelduti, mis peatati, tühistati või mida piirati muul moel, ja taotluse korral ka kvaliteedisüsteemide kinnitamisest.
8. Volitatud esindaja

Punktides 3.1, 3.5, 5 ja 6 sätestatud tootja kohustusi võib täita tema nimel ja vastutusel tema volitatud esindaja, kui need on volituses täpsustatud.

III. MOODUL E: TOOTEKVALITEEDI TAGAMISEL PÕHINEV TÜÜBIVASTAVUS

1. Toote kvaliteedi tagamisel põhinev tüübivastavus on vastavushindamismenetluse selline osa, mille puhul tootja täidab punktides 2 ja 5 sätestatud kohustusi ning tagab ja kinnitab, et asjaomane laevavarustus vastab EÜ tüübihindamissertifikaadis kirjeldatud tüübile ja nende suhtes kohaldatavate rahvusvaheliste õigusaktide nõuetele.
2. Tootmine

Tootja kasutab lõpptoodangu kontrollimise ja asjaomaste toodete katsetamise jaoks punktis 3 sätestatud heakskiidetud kvaliteedisüsteemi ning tema suhtes kohaldatakse järelevalvet punkti 4 kohaselt.
3. Kvaliteedi tagamise kord
 - 3.1. Tootja esitab oma asjaomase laevavarustuse suhtes kohaldatava kvaliteedisüsteemi hindamise taotluse tema enda valitud määratud asutusele.

Taotlus sisaldab järgmist:

- tõendatud koopia patentist, loast või dokumendist, millega taotleja soovib omandada õigust asjaomast laevavarustust toota, kasutada, müüa või pakkuda müügiks või

kasutada selle kaubamärki; olenemata III lisa punktist 16 säilitab teavitatud asutus selle koopia pädevale kohtule kättesaadavana.

- tootja nimi ja aadress ning kui taotluse on esitanud volitatud esindaja, siis ka tema nimi ja aadress;
- kirjalik kinnitus selle kohta, et samasugust taotlust ei ole esitatud mõnele teisele teavitatud asutusele;
- kogu asjakohane teave kavandatava laevavarustuse kategooria kohta;
- kvaliteedisüsteemi käsitlev dokumentatsioon ja
- heakskiidetud tüübi tehniline dokumentatsioon ja EÜ tüübihindamissertifikaadi koopia.

3.2. Kvaliteedisüsteem tagab toodete vastavuse EÜ tüübihindamissertifikaadis kirjeldatud tüübile ja nende suhtes kohaldatavate rahvusvaheliste õigusaktide nõuetele.

Kõik tootja rakendatud elemendid, nõuded ja sätted dokumenteeritakse süsteemselt ja nõuetekohaselt normide, menetluste ja juhendite vormis. Kvaliteedisüsteemi käsitlev dokumentatsioon võimaldab kvaliteediprogrammide, -plaanide, -käsiraamatute ja -aruannete järjepidevat tõlgendamist.

Eelkõige annab kvaliteedisüsteemi dokumentatsioon piisava ülevaate järgmisest:

- kvaliteedialased eesmärgid ja toote kvaliteediga seotud organisatsiooniline struktuur ning juhtkonna asjakohased kohustused ja volitused;
- pärast valmistamist teostatavad hindamised ja katsed;
- kvaliteediaruanded, nagu ülevaatusaruanded ja katseandmed, kalibreerimisandmed, andmed töötajate erialase pädevuse kohta jms,
- vahendid, mis võimaldavad jälgida kvaliteedisüsteemi tõhusat toimimist .

3.3. Teavitatud asutus hindab kvaliteedisüsteemi, et teha kindlaks, kas see vastab punktis 3.2 osutatud nõuetele.

Lisaks kogemustele kvaliteedisüsteemides peab hindamiskomisjonis olema vähemalt üks liige, kellel on kogemusi asjaomase laevavarustuse ja laevavarustuse tehnoloogia hindamise valdkonnas ja teadmised asjaomaste rahvusvaheliste õigusaktide kehtivate nõuete kohta. Auditi käigus tehakse kontrollkäik tootja valdustesse. Hindamiskomisjon vaatab üle punkti 3.1 viiendas taandes osutatud tehnilise dokumentatsiooni, et kontrollida, kas tootja on aru saanud asjaomaste rahvusvaheliste õigusaktide nõuetest ja on võimeline teostama vajalikku kontrolli, et tagada toodete vastavus nimetatud nõuetele.

Otsusest teatatakse tootjale. Teade peab sisaldama auditeerimise põhjal tehtud järeldusi ning põhjendatud hindamisotsust.

3.4. Tootja kohustub täitma heakskiidetud kvaliteedisüsteemist tulenevaid kohustusi ja hoidma seda süsteemi jätkuvalt nõuetekohase ja tõhusana .

- 3.5. Tootja teatab kvaliteedinõuded heaks kiitnud teavitatud asutusele igast kvaliteedisüsteemis kavandatavast muutmisest.

Teavitatud asutus hindab kavandatavaid muudatusi ja otsustab, kas muudetud kvaliteedisüsteem vastab punktis 3.2 osutatud nõuetele või on vaja uut hindamist.

Teavitatud asutus teatab oma otsusest tootjale. Teade sisaldab kontrolli põhjal tehtud järeldusi ning põhjendatud hindamisotsust.

4. Teavitatud asutuse vastutusel teostatav järelevalve
- 4.1. Järelevalve eesmärk on tagada, et tootja täidab heakskiidetud kvaliteedisüsteemist tulenevaid kohustusi nõuetekohaselt.
- 4.2. Tootja võimaldab teavitatud asutusele hindamise eesmärgil juurdepääsu tootmis-, ülevaatus- ja katsetuskohtadesse ning laoruumidesse ja edastab talle kogu vajaliku teabe, eelkõige:
- kvaliteedisüsteemi dokumentatsiooni,
 - kvaliteeti tõendavad dokumendid, näiteks ülevaatusaruanded ning katse- ja taatlustulemused, asjaomaste töötajate kvalifikatsiooniaruanded jne.
- 4.3. Teavitatud asutus viib läbi korralisi auditeid tagamaks, et tootja haldab ja rakendab kvaliteedisüsteemi, ja esitab tootjale auditaruande.
- 4.4. Lisaks võib teavitatud asutus teha ette teatamata kontrollkäike tootja juurde. Sellistel kontrollkäikudel võib teavitatud asutus vajaduse korral teha või lasta teha toote katseid, et kontrollida, kas kvaliteedisüsteem toimib õigesti. Teavitatud asutus esitab tootjale kontrollkäigu aruande ja katse tegemise korral ka katseprotokolli.
5. Vastavusmärgis ja vastavusdeklaratsioon
- 5.1. Tootja kinnitab artiklis 9 nõutud vastavusmärgise ja punktis 3,1 osutatud teavitatud asutuse vastutusel selle asutuse identifitseerimisnumbri igale tootele, mis vastab EÜ tüübihindamissertifikaadis kirjeldatud tüübile ja rahvusvaheliste õigusaktidega kohaldatud nõuetele.
- 5.2. Tootja koostab iga tootemudeli kohta kirjaliku vastavusdeklaratsiooni ja säilitab seda riiklike ametiasutuste jaoks kättesaadavana vähemalt kümme aastat pärast viimase toote valmistamist. Vastavusdeklaratsioonis määratakse kindlaks laevavarustuse mudel, mille kohta see on koostatud.
- Vastavusdeklaratsiooni koopia tehakse asjaomaste ametiasutuste nõudmise korral neile kättesaadavaks.
6. Tootja säilitab vähemalt kümme aastat pärast viimase toote valmistamist riiklike ametiasutuste jaoks kättesaadavana:
- punktis 3.1 nimetatud dokumentatsiooni,
 - punktis 3.5 osutatud muudatus heakskiidetud kujul;

– teavitatud asutuse otsuseid ja aruandeid, millele on osutatud punktides 3.5, 4.3 ja 4.4.

7. Kõik teavitatud asutused teatavad oma teavitavatele ametiasutustele kvaliteedisüsteemide kinnitamisest või kinnituste tühistamisest ja teevad teavitavatele asutustele regulaarselt või nende taotluse korral kättesaadavaks nimekirja kvaliteedisüsteemi kinnitustest, mille andmisest keelduti, mis peatati või mida piirati muul viisil.

Kõik teavitatud asutused teatavad teistele teavitatud asutustele nendest kvaliteedisüsteemi kinnitustest, mille andmisest keelduti, mis peatati või tühistati, ja taotluse korral ka kvaliteedisüsteemide kinnitamisest.

8. Volitatud esindaja

Punktides 3.1, 3.5, 5 ja 6 sätestatud tootja kohustusi võib täita tema nimel ja vastutusel tema volitatud esindaja, kui need on volituses täpsustatud.

IV. MOODUL F: TOOTE VASTAVUSTÕENDAMISEL PÕHINEV TÜÜBIVASTAVUS

1. Tootetõendamisel põhinev tüübivastavus on vastavushindamismenetluse osa, mille puhul tootja täidab punktides 2, 5.1 ja 6 sätestatud kohustusi ning tagab ja kinnitab, et asjaomased tooted, mille suhtes kohaldatakse punkti 3 sätteid, vastavad EÜ tüübihindamissertifikaadis kirjeldatud tüübile ja nende suhtes kohaldatavate rahvusvaheliste õigusaktide nõuetele.

2. Tootmine

Tootja võtab kõik vajalikud meetmed, et tootmisprotsess ja selle järelevalve tagaksid toodete vastavuse EÜ tüübihindamissertifikaadis kirjeldatud kinnitatud tüübile ja nende suhtes kohaldatavate rahvusvaheliste õigusaktide nõuetele.

3. Kontroll

Tootja valitud teavitatud asutus teeb asjakohased kontrollid ja katsetused, et kontrollida toote vastavust EÜ tüübihindamissertifikaadis kirjeldatud heakskiidetud tüübile ja rahvusvaheliste õigusaktide asjakohastele nõuetele.

Tootja varustab teavitatud asutuse tõendatud koopiaga patendist, loast või dokumendist, millega taotleja soovib omandada õigust asjaomast laevavarustust toota, kasutada, müüa või pakkuda müügiks või kasutada selle kaubamärki; olenemata III lisa punktist 16 säilitab teavitatud asutus selle koopia pädevale kohtule kättesaadavana.

Kõik vajalikud kontrollid ja katsed toote vastavuse kontrollimiseks asjaomastele nõuetele tehakse tootja valikul kas nii, et iga toodet kontrollitakse ja katsetatakse punkti 4 kohaselt, või tooteid kontrollitakse ja katsetatakse punktis 5 kirjeldatud statistilistel alustel.

4. Vastavustõendamine iga toote kontrollimise ja katsetamise teel

4.1 Selleks et tõendada toodete vastavust EÜ tüübihindamissertifikaadis kirjeldatud heakskiidetud tüübile ja rahvusvaheliste õigusaktide asjakohastele nõuetele, kontrollitakse ja katsetatakse iga toodet eraldi vastavalt käesolevale direktiivile.

4.2. Teavitatud asutus annab läbiviidud kontrollimiste ja katsete kohta välja vastavussertifikaadi ja kannab või laseb oma vastutusel kanda igale heakskiidetud tootele identifitseerimisnumbri.

Tootja säilitab vastavussertifikaadid kontrollimiseks asjaomaste riiklike ametiasutuste jaoks kättesaadavana vähemalt kümne aasta jooksul pärast viimase toote tootmist.

5. Statistiline vastavustõendamine

5.1. Tootja võtab kõik vajalikud meetmed kindlustamaks, et tootmisprotsess ja selle järelevalve tagavad iga toodetava partii ühtlikkuse, ning esitab kontrollimiseks tooted ühtlike partiidena.

5.2. Igast partiist võetakse juhuslik valim. Selleks et tagada toodete vastavus rahvusvaheliste õigusaktide asjakohastele nõuetele ja otsustada, kas asjakohane partii võetakse vastu või lükatakse tagasi, kontrollitakse ja katsetatakse iga toodet eraldi vastavalt käesolevale direktiivile.

5.3. Vastuvõetud partii puhul loetakse kõik partiis olevad tooted heakskiidetuks, välja arvatud need partiis sisalduvad tooted, mis ei läbinud katset.

Teavitatud asutus annab läbiviidud kontrollimiste ja katsete kohta välja vastavussertifikaadi ja kannab või laseb oma vastutusel kanda igale heakskiidetud tootele identifitseerimisnumbri.

Tootja hoiab vastavussertifikaate riiklike ametiasutuse käsutuses kümme aastat pärast viimase toote tootmist.

5.4. Kui partii lükatakse tagasi, võtab teavitatud asutus või pädev ametiasutus vajalikud meetmed, et vältida selle partii turule laskmist. Kui partiisid lükatakse tagasi korduvalt, võib teavitatud asutus statistilise vastavustõendamise peatada.

6. Vastavusmärgis ja vastavusdeklaratsioon

6.1. Tootja kinnitab artiklis 9 nõutud vastavusmärgise ja punktis 3 osutatud teavitatud asutuse vastutusel selle asutuse identifitseerimisnumbri igale tootele, mis vastab EÜ tüübihindamissertifikaadis kirjeldatud heakskiidetud tüübile ja rahvusvaheliste õigusaktidega kohaldatud nõuetele.

6.2. Tootja koostab iga tootemudeli kohta kirjaliku vastavusdeklaratsiooni ja säilitab seda riiklike ametiasutuste jaoks kättesaadavana vähemalt kümme aastat pärast viimase toote valmistamist. Vastavusdeklaratsioonis määratakse kindlaks laevavarustuse mudel, mille kohta see on koostatud.

Vastavusdeklaratsiooni koopia tehakse asjaomaste ametiasutuste nõudmise korral neile kättesaadavaks.

7. Tootja võib kokkuleppel teavitatud asutusega ja viimase vastutusel kinnitada teavitatud asutuse identifitseerimisnumbri tootele valmistamise ajal.
8. Volitatud esindaja

Tootja kohustusi võib tema nimel ja tema vastutusel täita tema volitatud esindaja, kui kohustused on volituses täpsustatud. Volitatud esindaja ei tohi täita punktides 2 ja 5.1 sätestatud tootja kohustusi.

V. MOODUL G ÜKSIKTOOTE TÕENDAMISEL PÕHINEV VASTAVUS

1. Üksiktoote tõendamisel põhinev vastavus on vastavushindamismenetlus, millega tootja täidab punktides 2, 3 ja 5 sätestatud kohustused ning tagab ja kinnitab, et tooted, mille suhtes kohaldatakse punkti 4 sätteid, vastavad nende toodete suhtes kohaldatavate rahvusvaheliste õigusaktide nõuetele.

2. Tehnilised dokumendid

Tootja koostab tehnilise dokumentatsiooni ja teeb selle kättesaadavaks punktis 4 osutatud teavitatud asutusele. Dokumentatsioon võimaldab hinnata toote vastavust asjaomastele nõuetele ning sisaldab riski(de) nõuetekohast analüüsi ja hinnangut. Tehnilistes dokumentides määratakse kindlaks kohaldatavad nõuded ja käsitletakse toote projekteerimist, tootmist ja tööpõhimõtet hindamiseks vajalikul määral. Tehniline dokumentatsioon sisaldab vähemalt järgmisi elemente:

- tõendatud koopia patendist, loast või dokumendist, millega taotleja soovib omandada õigust asjaomast laevavarustust toota, kasutada, müüa või pakkuda müügiks või kasutada selle kaubamärki; olenemata III lisa punktist 16 säilitab teavitatud asutus selle koopia pädevale kohtule kättesaadavana.
- toote üldkirjeldus,
- põhimõtteline projekt ja tööjoonised ning koostisosade, alakoostude, elektriskeemide plaanid jne
- nimetatud tööjoonistest ja plaanidest ning toodete tööpõhimõttest arusaamiseks vajalikud kirjeldused ja selgitused;
- asjaomase laevavarustuse suhtes käesoleva direktiivi kohaselt kohaldatavate nõuete ja katsestandardite loetelu koos kõnealuste nõuete täitmiseks vastuvõetud lahenduste kirjeldusega,
- projekteerimise arvutustulemused, katsete tulemused ning
- katseprotokollid.

Tootja säilitab tehnilist dokumentatsiooni riiklike ametiasutuste jaoks kättesaadavana vähemalt kümme aastat pärast viimase toote valmistamist.

3. Tootmine

Tootja võtab kõik vajalikud meetmed, et valmistamisprotsess ja selle järelevalve tagaksid valmistatud toote vastavuse rahvusvaheliste õigusaktidega kohaldatavatele nõuetele.

4. Kontroll

Tootja valitud teavitatud asutus teeb käeoleva direktiiviga ettenähtud asjakohaseid kontrole ja katseid, et kontrollida toodete vastavust asjaomaste rahvusvaheliste õigusaktidega kohaldatud nõuetele.

Teavitatud asutus annab läbiviidud kontrollimiste ja katsete kohta välja vastavustunnistuse ja kannab või laseb oma vastutusel kanda igale heakskiidetud tootele identifitseerimisnumbri.

Tootja hoiab vastavussertifikaate riikliku ametiasutuse käsutuses kümme aastat pärast viimase toote tootmist.

5. Vastavusmärgis ja vastavusdeklaratsioon

5.1. Tootja kinnitab igale tootele, mis vastab rahvusvaheliste õigusaktidega kohaldatavatele nõuetele, artikliga 9 ettenähtud vastavusmärgise ja punktis 4 osutatud teavitatud asutuse vastutusel selle asutuse identifitseerimisnumbri.

5.2. Tootja koostab kirjaliku vastavusdeklaratsiooni ja säilitab seda riiklike ametiasutuste jaoks kättesaadavana vähemalt kümme aastat pärast viimase toote valmistamist. Vastavusdeklaratsioonis määratakse kindlaks selle toote mudel, mille kohta see koostati.

Vastavusdeklaratsiooni koopia tehakse asjaomaste ametiasutuste nõudmise korral neile kättesaadavaks.

6. Volitatud esindaja

Punktides 2 ja 5 sätestatud tootja kohustusi võib täita tema nimel ja vastutusel tema volitatud esindaja, kui need on volituses täpsustatud.

III LISA

Teavitatud asutuse kohta kehtivad nõuded

1. Teavitamise eesmärgil vastab vastavushindamisasutus punktides 2–11 sätestatud nõuetele.
2. Vastavushindamisasutus luuakse siseriikliku õiguse alusel ning ta on juriidiline isik.
3. Vastavushindamisasutus on kolmandast isikust asutus, mis on sõltumatu organisatsioonist või laevavarustusest, mida ta hindab.
4. Asutust, mis kuulub ettevõtjate ühendusse või kutseliitu, mis esindab ettevõtjaid, kes on seotud sellise laevavarustuse projekteerimise, tootmise, tarnimise, monteerimise, kasutamise või hooldamisega, mida see hindab, võib pidada selliseks asutuseks, kui on tõendatud selle sõltumatus ning huvide konflikti puudumine.
5. Vastavushindamisasutus, selle juhtkond ja vastavushindamisülesannete täitmise eest vastutavad töötajad ei tohi olla ei hinnatava laevavarustuse projekteerija, tootja, tarnija, paigaldaja, ostja, omanik, kasutaja, hooldaja ega ühegi nimetatud isiku volitatud esindaja. See ei välista vastavushindamisasutuse tegevuseks vajalike hinnatavate toodete kasutamist ega nende toodete kasutamist isiklikul otstarbel.
6. Vastavushindamisasutus, selle juhtkond ja vastavushindamisülesannete täitmise eest vastutavad töötajad ei tohi olla otsesel viisil seotud nimetatud laevavarustuse projekteerimise, tootmise või valmistamise, turustamise, paigaldamise, kasutamise või hooldusega ega esindada ühtegi isikut, kes nimetatud toiminguid teeb. Nad ei tohi osaleda üheski toimingus, mis võib olla vastuolus nende otsuste sõltumatuse ja aususega vastavushindamistoimingutes, mille tegemiseks neist on teavitatud. See kehtib eelkõige nõustamisteenuste puhul.
7. Vastavushindamisasutused tagavad, et nende tütarettevõtjate või alltöövõtjate tegevus ei mõjuta nende vastavushindamistoimingute konfidentsiaalsust, objektiivsust ja erapooletust.
8. Vastavushindamisasutused ja nende töötajad teostavad vastavushindamistoiminguid suurima erialase kohusetunde ja konkreetse valdkonnas nõutava tehnilise pädevusega; nad ei tohi alluda mis tahes surveavaldustele ja ahvatlustele, eelkõige rahalistele, mis võivad nende otsuseid või vastavushindamistoimingute tulemusi mõjutada, eriti isikute või isikute rühmade poolt, kes on huvitatud nimetatud toimingute tulemustest.
9. Vastavushindamisasutus on võimeline täitma temale käesoleva direktiivi alusel määratud vastavushindamisülesandeid, mille täitmisega seoses on temast teavitatud, sõltumata sellest, kas vastavushindamisasutus täidab neid ise või täidetakse neid tema nimel ja tema vastutusel.
10. Vastavushindamisasutuse käsutuses on alati vajalikud vahendid, et teostada iga vastavushindamismenetlust iga laevavarustuse seadme klassi või kategooria puhul, millega seoses temast on teavitatud, nimelt:

- (a) tehniliste teadmistega töötajad, kellel on piisav ja asjakohane kogemus vastavushindamisülesannete täitmiseks;
 - (b) menetluste kirjeldused, mille kohaselt vastavushindamist teostatakse ja mis tagavad läbipaistvuse ning nende menetluste kordamise võime. Asutusel on asjakohased tegevuspõhimõtted ja menetlused, kus eristatakse ülesandeid, mida ta täidab teavitatud asutusena, ja muud tegevust;
 - (c) menetlused tegevuste teostamiseks, mis võtavad arvesse ettevõtja suurust, tegutsemisvaldkonda, tema struktuuri, kõnealuse laevavarustuse tehnoloogia keerukuse astet ning seda, kas tegemist on mass- või seeriatootmisega.
11. Vastavushindamisasutusel on vajalikud vahendid vastavushindamistoimingute nõuetekohase tegemisega seotud tehniliste ja haldusülesannete täitmiseks ning juurdepääs kogu vajalikule varustusele ja vahenditele.
12. Vastavushindamistoimingute teostamise eest vastutavatel töötajatel on:
- (a) usaldusväärne tehniline ja kutsealane väljaõpe kõigi vastavushindamistoimingute osas, mille teostamisega seoses asjaomasest vastavushindamisasutusest on teavitatud;
 - (b) piisav pädevus vastavushindamise teostamiseks ja piisavad teadmised sellealastest nõuetest;
 - (c) nõuete, kohaldatavate harmoneeritud standardite ning ELi ühtlustamisõigusaktide ja nende rakendusaktide asjakohaste sätete tundmine ja mõistmine;
 - (d) oskus koostada sertifikaate, registreid ja aruandeid, mis tõendavad, et hindamine on teostatud.
13. Tagatakse vastavushindamisasutuste, nende juhtkonna ja hindamist tegevate töötajate erapooletus.
14. Vastavushindamisasutuse juhtkonna ja hindamist tegevate töötajate tasu suurus ei sõltu teostatud hindamiste arvust ega nimetatud hindamiste tulemustest.
15. Vastavushindamisasutus võtab endale vastutuskindlustuse, välja arvatud juhul, kui vastutus kuulub siseriikliku õiguse alusel riigile või kui liikmesriik ise on vastavushindamise eest otseselt vastutav.
16. Vastavushindamisasutuse töötajad hoiavad ametisaladust teabe osas, mis on saadud käesoleva direktiivi või selle jõustamiseks vastuvõetud siseriiklike õigusaktide kohaselt täidetud ülesannete käigus, välja arvatud teabevahetus selle liikmesriigi pädevate ametiasutustega, kus teavitatud asutus tegutseb. Kaitstakse omandiõigust.
17. Vastavushindamisasutus võtab osa või tagab, et tema hindamistöötajad on teavitatud asjakohastest standardiseerimistegevustest ja asjakohaste ELi ühtlustamisõigusaktide alusel loodud teavitatud asutuse koordineerimisgrupi tegevustest ning kohaldab nimetatud grupi töö tulemusel koostatud haldusotsuseid ja -dokumente üldiste suunistena.

18. Vastavushindamisasutus vastab standardi EN4011 (ISO juhend 65) nõuetele.
19. Vastavushindamisasutus tagab, et vastavushindamiseks kasutatavad katselaborid vastavad standardi EN17025 nõuetele.

IV LISA

Teavitamise kord

1. Teavitamise taotlus
 - 1.1. Vastavushindamisasutus esitab teavitamise taotluse selle liikmesriigi teavitavale asutusele, mille territooriumil ta on asutatud.
 - 1.2. Kõnealuse taotlusega koos esitab ta dokumendi, kus kirjeldatakse vastavushindamistoiminguid, vastavushindamismoodulit või -moduleid ja laevavarustust, millega tegelemiseks ta väidab end pädev olevat, ning riikliku akrediteerimisasutuse väljastatud akrediteerimistunnistust (viimase olemasolu korral), mis tõendab, et vastavushindamisasutus vastab käesoleva direktiivi III lisas kehtestatud nõuetele.
 - 1.3. Kui asjaomane vastavushindamisasutus ei saa akrediteerimistunnistust esitada, siis esitab ta teavitavale ametiasutusele kogu dokumentaalse tõenduse, mis on vajalik, et kontrollida, tunnistada ja korrapäraselt jälgida tema vastavust III lisas kehtestatud nõuetele.
2. Teavitamise kord
 - 2.1. Teavitavad ametiasutused võivad teavitada ainult neist vastavushindamisasutustest, mis vastavad III lisas kehtestatud nõuetele.
 - 2.2. Nad kasutavad komisjoni ja teiste liikmesriikide teavitamiseks komisjoni väljatöötatud ja hallatavat elektroonilist teavitamise vahendit.
 - 2.3. Teavituses esitatakse täielik ülevaade vastavushindamistegevusest, vastavushindamismoodulist või -moodulitest ja laevavarustusest ning asjakohastest pädevustunnistustest.
 - 2.4. Kui teavitus ei põhine 1. jaos osutatud akrediteerimistunnistusel, siis esitab teavitav ametiasutus komisjonile ja teistele liikmesriikidele dokumentaalsed tõendid, mis tõendavad vastavushindamisasutuse pädevust ja kehtivat korda, millega tagatakse asutuse korrapärane jälgimine ning selle jätkuv vastavus käesoleva direktiivi III lisas sätestatud nõuetele.
 - 2.5. Asjaomane asutus võib teavitatud asutusena tegutseda ainult juhul, kui komisjon või teised liikmesriigid ei esita vastuväiteid kahe nädala jooksul pärast teavitamist, kui teavitamine põhines akrediteerimistunnistusel, ja kahe kuu jooksul pärast teavitamist, kui akrediteerimist ei kasutatud.
 - 2.6. Käesolevas direktiivis käsitletakse teavitatud asutusena ainult sellist asutust.
 - 2.7. Komisjoni ja teisi liikmesriike teavitatakse kõigist edaspidistest asjakohastest muudatustest teatises.
3. Teavitatud asutuste identifitseerimisnumbrid ja nimekiri
 - 3.1. Komisjon määrab igale teavitatud asutusele identifitseerimisnumbri.

- 3.2. Ta määrab üheainsa numbri, isegi kui teavitatud asutust tunnustatakse ELi mitme õigusakti alusel.
- 3.3. Komisjon teeb avalikkusele kättesaadavaks käesoleva direktiivi alusel teavitatud asutuste nimekirja, mis sisaldab ka asutuste identifitseerimisnumbreid ja toiminguid, mille teostamiseks neist on teavitatud.
- 3.4. Komisjon tagab, et kõnealust nimekirja pidevalt ajakohastatakse.

V LISA

Teavitava ametiasutuse kohta kehtivad nõuded

1. Teavitav ametiasutus on loodud nii, et ei tekiks huvide konflikti vastavushindamisasutustega.
2. Teavitava ametiasutuse tööd korraldatakse ja juhitakse nii, et on tagatud tema tegevuse objektiivsus ja erapooletus.
3. Teavitava ametiasutuse töö korraldatakse nii, et vastavushindamisasutusest teavitamisega seotud otsuseid teevad sellised pädevad isikud, kes ei ole hindamistoimingutes osalenud.
4. Teavitav ametiasutus ei tohi pakkuda ega osutada teenuseid, mida osutavad vastavushindamisasutused, ega nõustamisteenuseid ärilisel või konkureerival alusel.
5. Teavitav ametiasutus tagab saadud teabe konfidentsiaalsuse.
6. Teavitaval ametiasutusel on oma ülesannete nõuetekohaseks täitmiseks piisavalt pädevaid töötajaid.